

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek och är fritt att använda. Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library and is free to use. All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

ILLUSTRERAD TIDNING

HÖRNI

FÖR • KVINNAN • OCH • HEMMET •

GRUNDLAGD AV
FRITHIOF HELLBERG

UTGIVARE:
BEYRON CARLSSON

UPPLAGA A

N:o 35

DEN 30 AUG. 1925

PRIS 35 ÖRE

REDAKTÖR
EVA NYBLÖM

En glad trio.

Konungen, drottningen och prins
Wilhelm taga vid kajen i Stock-
holm ett glatt farväl av sina
närmaste före resan till
Fmland. (Foto
Wallberg).

K R Ö N I K A

ATT VARA ENSAM ADAM BLAND 200 Evor är redan det en upplevelse vars märklighet mångdubblas av den omständigheten att dessa damer kommit samman från världens fyra hörn, att de övergivit sina trevna hem vid stränderna av Hoangho eller det myllrande Broadway, bland Böhmens romantiska bergstrakter eller Galliens yppiga nejder, 200 damer med en förfärlig massa tungomål men med ett enda hjärtespråk som det inte behövs någon pastor för att förstå, det är lika lätttytt som den barmhärtiga samaritens.

Idun hade bett mig vara med och ta emot de ekumeniska damerna vid festen på Hasselbacken. Mot sådan order finns naturligtvis ingen appell fast jag nödgas tyvärr konstatera min egen obehövlighet ty damerna redde sig alldeles förträffligt på egen hand, ärkebiskopen har en utmärkt ställföreträdare i sin fru och vilket parlament som helst skulle ha skäl att känna sig överlyckligt om det hade så slagfärdiga debattörer och sådana med både humor och entusiasm begåvade talare som dessa tyska, engelska och amerikanska damer för att inte glömma fransyskan som alldeles överväldigade en med sin sakkunskap i allt som rör fredsarbetet.

Fastän hon inte sade ett ord var det en dam som blev allra mest applåderad och det gladda ens svenska hjärta att se med vilken iver denna internationella skara sträckte på sig för att skåda Gösta Berlings ryktbara författarinna. Det var Värmlandsvisans melodiska toner som gav ärkebiskopinnan anledning till denna spontana hyllning. Hur många bifallsyttringar som än nått Selma Lagerlöf under åren är nog denna en av dem hon inte glömmet.

Elsa Brändström och Anna Linder blevo inte heller bortglömda, en av de tyska tala-

rinnorna påminde om deras välsignelserika arbete. Tyskornas stämmor fingo förresten en vemodig klang när de talade om sitt lands lidanden. Men det var heller inga övermodiga segertoner i vare sig fransyskans eller de andras ord, här ljöd istället parollen »aldrig mer krig» så kraftig att om världens öden kunnat avgöras vid detta bord kunde generalerna först som sist bli bolagsdirektörer allesamman. Tyvärr bestämmas samtidens stora frågor inte alltid av kvinnan, hon har ännu inte tillräckligt att säga till om, fastän hennes betydelse ju stegrats från det förra ekumeniska kyrkomötet, det i Nicæa. Då var nämligen kvinnofrågan på tapeten. Man diskuterade spörsmålet om kvinnan överhuvud taget har någon själ.

Det var som sagt många tal men vid champagnen begärde ingen ordet, därför att det dracks bara wichyvatten eller sockerdricka, en anglosaxisk bordsvana som vi dumt nog inte importerat lika snabbt som whisky. Mellan talen ljöd samtalssorlet så pass livligt som man kan föreställa sig när tvåhundra damer komma tillsammans, förresten damer av alla åldrar, ty det fanns ju inte bara ekumeniska mamor utan också deras döttrar, dock anmärkningsvärt få shinglade. När det närmade sig slutet av tillställningen uppsteg ärkebiskopinnan, vars vana att leda och arrangera är minst lika stor som hennes bror operachefens, och sade att nu sjunga vi gemensamt en sång och ta varann alla i hand som en stor syskonkedja. Den maskulina deltagaren kände sig en smula bortkommen ty han är inte van vid sånt vid Hasselbacksmiddagarna men han räckte i alla fall trohjärtat om också en smula blygt handen åt en vänlig mrs. Det är kanske första gången en psalm sjungs på Hasselbacken och ännu ovanli-

gare att man där säger Tack gode Gud för maten!

Mot slutet av festen kom det fler herrar till men de tittade bara försiktigt in genom dörrn för att se om deras kära fru var kvar än och om man inte skulle bryta upp snart ty förhandlingarna i Musikakademin väntade. I dessa välljudets salar har nu vältaligheten fått inkvartering, man konserverar konservativt om samhällets konserverande men man kommer också med radikala tankar såsom när det uttalades gillande av 8-timmarsdagen, något som förmodligen väckt bestörtning i mångt herdatjäll. Till debatten om familjelivets splittrande genom utelivet borde som sakkunniga tillkallats restauratörer, teaterdirektörer och innehavarna av danslokalerna — »helvetets vestibuler» som för en tid sedan en predikant i U. S. A. kallade dessa senare. Bland de originellare förslagen är väl riksriktspresidenten Simons, han som vill att brottslingarna skola ekonomiskt sona sina brott, så att om en mordbrännare åsamkat sin nästa en förlust på låt oss säga 50,000 kronor skall han också vara så god och ersätta honom för hans förlust. Det är en synnerligen vacker tanke men hur skall den kunna realiseras om man inte hädanefter ger herrar tjuvar bankdirektörslöner?

Förresten ha ekumenerna blivit under senaste dagarna något fördunklade av rapporterna från Finland. Kung Gustav har varit över och talat svenska med finnarna och hurraropen i Hälsingfors voro så kraftiga att de borde ha hörts ända hit om det inte vore så förfärligt bullrigt på Stockholms gator. Suomi har öppnat stora famnen för sina kära svenska gäster och smykat sig vackert i de svenska färgerna. Måtte kulören bara inte sköljas bort i nästa finsk-finska badstu. CELESTIN.

K L I C K E L L E R I N T E ?

TVÅ UTTALANDEN OM KOTTERIVÄSENDET INOM KONSTHANTVERKET.

MED ANLEDNING AV KONSTNÄREN Gabriel Burmeisters uttalande i förra numret av Idun har den kände konsthantverkaren, hovdekoratören H. van Rijswijk uttalat sig i Aftonbladet och yttrat bl. a. följande:

»Även om hr Burmeister i någon mån överdriver sina påståenden hava många fler än han reagerat mot det tryck som den nuvarande konstledningen utövar på den självständiga utvecklingen, ett förmynderskap, som f. ö. nu är så vanligt beträffande den enskildes görande och låtande, att med fränseende av ordet »klick» jag gärna instämmer i hans mening att systemet är allt utom uppmuntrande för andra som också intressera sig för utvecklingen och skola leva på den.

Ser man saken rent ekonomiskt så blir den ännu sorgligare, ty den av ledningen gynnade konstnärligheten har visat sig rent ruinerande för yrkesutövaren därför att den icke gynnas av den köpande allmänheten.»

Från Svenska Slöjdföreningens chef, in-

tendenten Erik Wettergren har Idun haft nöjet mottaga följande delvis beriktigande skrivelse:

Jag är tacksam för Edert erbjudande att lämna några randanmärkningar till herr Gabriel Burmeisters utfall mot en förmodad klick- eller, för att tala rent språk, mot Svenska Slöjdföreningens ledning. Jag skulle också gärna diskutera själva saksfrågan med en angripare, hos vilken jag kunde förutsätta en av sakliga grunder dikterad omsorg om det svenska konsthantverket. Men under min långa verksamhetstid på detta område, har jag allt för ofta sett denna S:t Görans rida ned från Tällberg till försvar för den betryckta prinsessan, för att jag skulle ta kämpaskickelsen på fullt allvar. Ty man behöver väl knappast denna långvariga träning för att se att prinsessan bär ärkeängeln Gabriels drag men det är en Gabriel, vars ögon inte glittra av trosnit utan av personlig rancune och reklamfeber. Kan man inte anse, att han nått sitt mål för denna gång, sedan

Iduns läsekréts fått del av hr Burmeisters export på Mexico och Sydamerika och låta det svenska konsthantverket tala för sig självt nere i Paris? Med den ytterst förmånliga placering som »klicken» där givit hans »tillverkning av äkta fajans», i Grand Palais vågar man nog hoppas, att han skall göra sig gällande efter förtjänst, även om samma klick i ett anfall av inkonsekvens genom sin beundransvärt väl ledda censorsverksamhet undertrycker varje pressmeddelande om deras befintlighet. Jag emotser sålunda en motståndare med renare vapen, innan jag lyfter mina egna till försvar.

Endast en ren osanning bör kanske rättas för att belysa stridsmetoden och för att från nedsvärtning skydda Parisutställningens generalkommissarie som ej har tillfälle till omedelbart försvar. Det gäller frågan om de svenska glasbrukens deltagande i Parisutställningen — och här får man veta, att endast Orrefors, eller på Burmeisterspråk

(Forts. sid. 934.)

FOTOGRAFERA MED EN KODAK OCH KODAK FILM

ÖBS. I NAMNET — EASTMAN KODAK COMP. — PÅ KODAK KAMEROR OCH FILM

ALLA FOTOGRAFISKA ARTIKLAR, FRAMKALLNING OCH KOPIERING GENOM

HASSELBLADS FOTOGRAFISKA A.-B. GÖTEBORG - MALMÖ - STOCKHOLM

SYNEN I STORKYRKAN

ETT TAL AV ÄRKEBISKOPINNAN ANNA SÖDERBLOM.

DET ÄR SKADA MED DE OLIKA språken.

Låt mig berätta en liten historia. När min make var ung, var han sjömanpräst för skandinaviska sjömän i nordfranska hamnar. I den lilla sjömanskyrkan uppe i Calais, var en gammal from fransk kvinna kyrkvakterska. Madame Monroy hette hon, storväxt var hon, prydlig i sin pipade vita mössa seglade hon fram som ett lineskepp. Trofast och stilla satt hon på sin plats varje gudstjänst och varje sammankomst. En gång frågade jag henne, om hon icke blev trött att sitta med, när hon icke förstod, vad som talades. Hon svarade enkelt: »Non, Madame, on sent que le Saint Esprit est là.»

Må vi alla, som varit med i afton, hava fått förnimma, även om icke alla alltid förstått de andras språk helig ande, god ande, Goodwill.

Till sist beder jag att få säga ett par ord på svenska, mitt eget språk, hjärtats språk. Jag beder var och en under tiden tänka på något för henne förtroligt och vackert. Je ne serai pas longue. När jag satt i kyrkan i dag och såg och hörde och kände och upplevde, domnade efter en stund de spända sinnena av, och jag förnam utan bestämda gränser minnesbilder och framtidshägringar mitt i det närvarandes överväldigande, mäktiga upplevelse.

Vid den mottagningsfest som Idun hållit för Ekumeniska mötets damer yttrade ärkebiskopinnan följande inspirerat vältaliga ord.

Det var min egen storkyrka, där jag stått som konfirmand, och där jag undervisats. Svagt upplyst är den vitmenade kyrkan i den skumma höstkvalen, ett par rinnande stearinljus på ett bord framme i koret och längst nere vid dörren några fladdrande gaslåg. Under valven och bakom pelarna bo skuggorna. Upp och ned i gångarna går en skara konfirmander. De vänta på sin lärare, unga från en torr och fantasilös tid, vars patos tillhörde det inre livet, var ärlighet, renhet. Sverige låg avskilt och för sig högt uppe i norr. Någonstädes långt borta var den stora vida världen, där ännu någonting hände. I Sverige hade det också hänt någonting förr i världen. Men inte numera. Här var livet stilla, inåtvänt men också djupt.

Men vad är det? Vad se den unga konfirmandens häpna blickar? Den vitmenade och skumma kyrkan strålar i dagsljus och vaxljus, tegelröd, gyllene och varm. Liljor och röda blommor pryda altaret. Kyrkan är överfull av folk. På alla ansikten

lysa förväntan och andakt. Uppför gången komma män i en lång procession och präster i gamla heliga kläder med kors i hand, från jordens alla regioner komma de, Europas kämpande och trötta människor som blott längta att få älska och stödja varandra, från det moderna Västern och det moderniserade Östern. Ur historiens långt förgångna djup och dunkel träder grekiska kyrkan fram med sina skatter i stelnade, gyllene käril, de paulinska församlingarnas kyrka, Athanasios' och Krysostomos' kyrka. De sjunga alla dessa: Te Deum laudamus. »Dig prisar Apostlarnas saliga kör, profeternas prisvärda skara, martyrnas vita här. Över hela jordens krets bekänner dig den heliga kyrkan.»

Drömmer den lilla konfirmanden? Nej! Drömmen är det verkliga. Denna dag är en verklighet, som vi upplevat. Och dock var den en vision, men som skall förverkligas. Detta är en början, ett mål. Det är ett arbete, som börjar, ihärdigare än någonsin, kanske också tyngre än någonsin. Vi som sågo synen i dag, vi mottogo ett heligt uppdrag, när vi av Frälsarens mun lärde att bedja: Tillkomme ditt Rike, ske Din vilje såsom i himmelen så ock på jorden.

Då mottogo vi hans uppdrag.

SKOLAN OCH DEN RELIGIÖSA KÄNSLAN

UTTALANDE AV BISKOPINNAN AV WINCHESTER.

LUGN OCH HARMONI ÄR FÖRSTA intrycket av Mrs Wood, den store vältalaren Biskopen av Winchesters ståtliga maka, som åtföljer honom på ekumeniska mötet och f. n. är kronprinsparets gäst på Ulriksdal. Med blid och stilla röst men med övertygelsens fasthet talar hon om sina synpunkter på uppfostran.

»Intet barn borde få gå ut i livet utan den inre styrka, som en stark personlig gudsfruktan ger», säger hon, »och utan vilken man varken kan bära glädje eller sorg. Därför skulle jag önska, att alla lärare och lärarinnor i kristendom finge en grundlig utbildning i sitt ämne, och helst att ingen åtog sig att undervisa andra i dessa livsfrågor utan att själv vara besjälad av stark och hängiven tro. Det förra naturligtvis göras obligatoriskt, och det är just ett av mina önskemål vad mitt eget land beträffar, det senare förblir ju ett ideellt krav, som visserligen icke kan fordras på papperet, men som likväl aldrig kan frångås, ty barn ha en instinktiv känsla för äktheten av den religiösa förkunnelse de lyssna till. Religions- eller kristendomslektionerna böra emellertid bli stunder av allvar och helg, ett dyrbart minne för eleverna att bära med sig från skolan ut i livet.»

Kravet på konfessionslös kristendom, som tid efter annan från frisinnat håll förts fram i vårt land, anser Mrs Wood däremot inte så nödvändigt.

Mrs Woods.

Uppfostran och undervisningsfrågor är ett av Mrs Woods, biskopen av Winchesters makas, stora intressen, och det viktigaste i uppfostran är en verkligt religiös grundton, anser hon.

»Är det inte lyckligast om barnen få växa upp i sina föräldrars tro?» frågar hon. »Men naturligtvis är den konfessionslösa kristendomen bättre än ingen alls — något som man ju också i mycket radikala kretsar föreslagit.

»Det religiösa momentet i undervisningen borde heller inte begränsas till kristendoms-timmarna, det borde präglade skolan och undervisningen i sin helhet. Ty även om varje lektion i olika ämnen sakligt och samvetsgrant användes för sitt ändamål, kan grundtonen, atmosfären vara religiös. I våra boardingschools, där eleverna på samma gång ha ett hem under skoltiden, kan detta kanske lättare genomföras, då lärarnas inflytande där gör sig starkt gällande.»

På tal om boardingschools medger Mrs Wood, att det nog kan kosta på föräldrarna att låta barnen tillbringa största delen av året i skolan men å andra sidan kan kamratlivet och dess uppfostrande betydelse inte överskattas. Lojalitet och självbehärskning läres ofta bäst av kamraterna. Men, tillägger hon, naturligtvis ha båda systemen sina fördelar och nackdelar liksom vårt självstyrelsesystem i skolorna, som ju mycket diskuterats i Sverige. Det kan nog vara arbetsamt för lärare och lärarinnor, men hos oss har det i allmänhet gått lyckligt och jag tror inte, att ordning och disciplin blivit lidande därpå, men vilket system man än praktiserar — aldrig får man glömma, att uppfostran är det stora målet, undervisningen medlet. Det är i de ungas händer framtiden vilar, det gäller att fostra dem till karaktärer och personligheter.»

FLEUR.

Emottager till förräntning
Sparmedel
å depositions-, kapital-,
sparkasse- och uppsägningsräkning
Telegr.-adr.: "Götabank".

AKTIEBOLAGET
GÖTEBORGS BANK
Grundad 1848
EGNA FONDER: Kr. 78,750,000: —.

Emottager under bankens garanti &
Notariatavdelningen
kassor, värdehandlingar
och förmyndarpositioner
Tel.: "Göteborgs Bank".

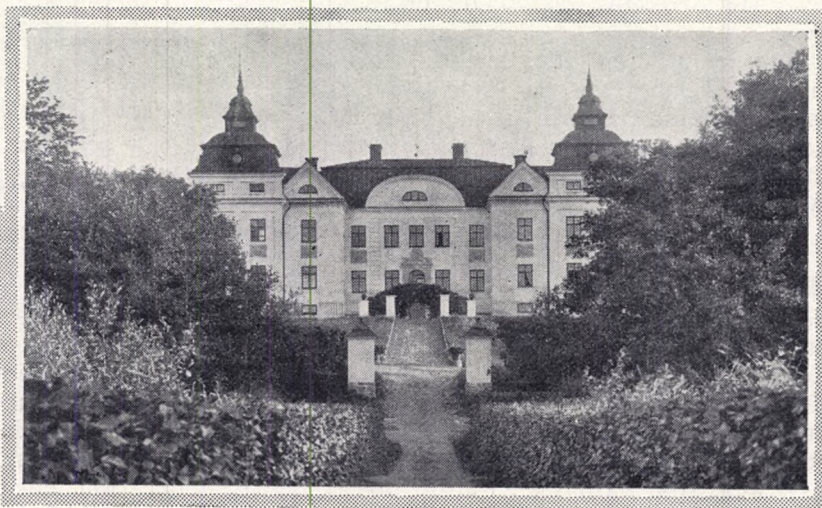
IDYLLLEN VID TRÄLHAVET

HOS ETT UNGT PAR PÅ MARGRETELUND.

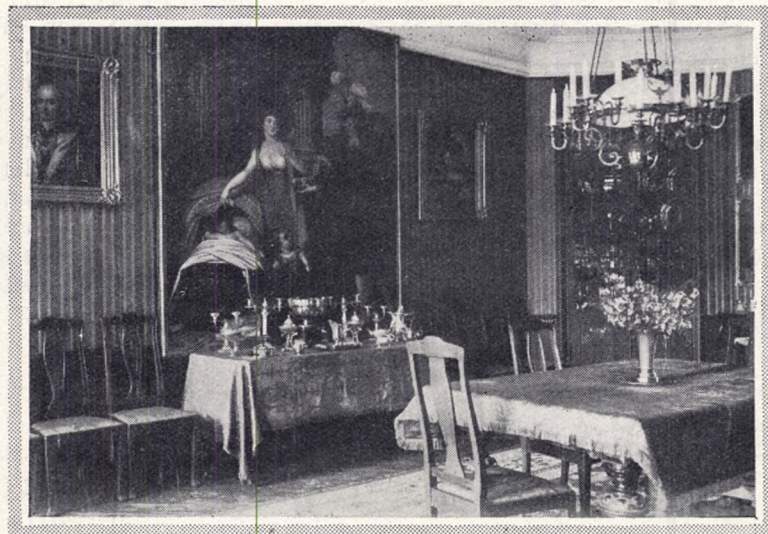
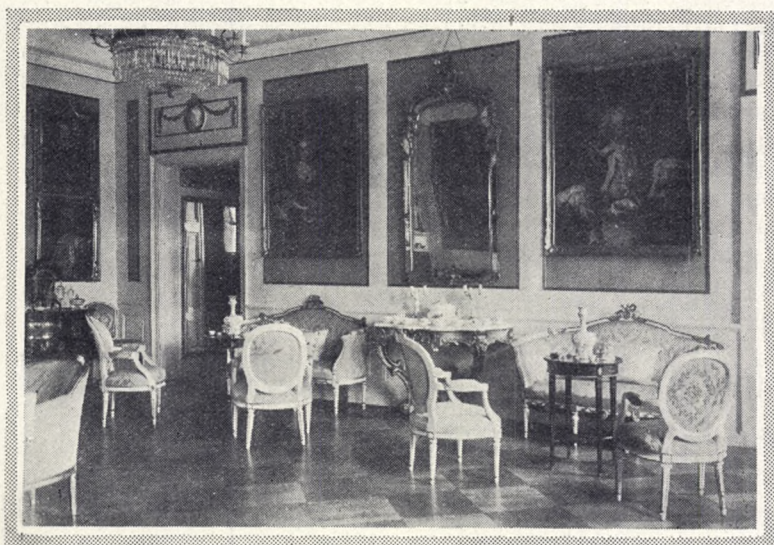

Friherre Gustaf Samuel
Åkerhielm.

Fru Else Åkerhielm, född
Løvenskiöld.

Margretelund.

T. vänster.: Ett hörn av salongen. — T. h.: Matsalen med den stora Breda-målningen.

LYCKLIGA MÄNNISKOR HA INGEN historia, heter det, och hur kan man då begära att detta unga par, som tillsammans dyrkar en spetsklädd baby på sju månader skall ha intresse av att tala om sina förfäder.

Baronen känner emellertid sitt ansvar som godsets innehavare och släktninneas bevarare, och han för samvetsgrant omkring den besökande överallt, berättar och förklarar allt vad han minns. Den exakta släkthistorien kan han på sina fem fingrar, han förblandar inte »min morfars farmor» med »min farmors morfar» och man skulle inte kunna kugga honom på vem hans morfars farfars farmor var gift med och vad hon hette i sig själv.

Friherrinnan säger att hon ännu inte har varit i familjen så länge att hon tyngs av något vidare vetande om den, men hon berättar om sin egen barndoms- och uppväxttid.

Friherrinnan Else Åkerhielm född baronesse Løvenskiöld är dotter till den danske hovjägmästaren och legationssekreteraren Carl Løvenskiöld. Men hon var knappast tre år när modern gifte om sig med en svensk adelsman och flyttade till Kinnekulle.

I denna vackra trakt växte Else Løven-

Friherre Gustaf Samuel Åkerhielm bebor med sin maka det vackra godset Margretelund, bekant för alla stockholmare som vid sin utflykt utåt skärgården sett det vita slottets fasad avteckna sig ovan stranden vid Trälhavet.

skiöld upp tillsammans med sin halvsyster Jaquette Hamilton. De båda flickorna hade en guvernant, som de ännu älska mycket. De voro snälla och stillsamma barn, som efter lektionerna sutto och sydde hos sin mamma eller lekte husliga lekar i sin lekstuga. På somrarna bjödo de ut kamrater från Stockholm. När det skulle vara riktigt festligt fingo de själva steka stenhårda köttbullar i lekstugan och undfängna gästerna med.

Ibland gjorde de utfärder till Leckö med båt och ibland reste de till Danmark över somrarna.

Deras morfar brukade nämligen hyra en villa på danska kusten vid Hornbæk eller Hellebæk för att ha sina barnbarn hos sig.

När modern sedan gifte om sig för tredje gången med svenske ministern i Bern, friherre Jonas Alströmer, flyttade familjen till Stockholm och flickorna kommo i skola,

småbrödsbakningar och någon bismak av bakpulvret uppstår ej.

Ekströms Jästmjöl är av hög styrka och burkarna äro väl fyllda i motsats till vad fallet är med vissa i marknaden förekommande bakpulvermärken.

Ekströms Jästmjöl är alltså ett drygt bakpulver.

Else i Brummerska och Jaquette i Margaretaskolan.

För fem år sedan vigdes baronesse Else — av samma präst som tidigare konfirmerat henne — vid baron Åkerhielm till Margretelund.

Slottet ligger vackert vid Trälhavet. En del andra slott vid inloppet till Stockholm brände ryssarna 1719 och de ha sedan inte fått igen sitt ståtliga yttre från förr, men detta öde undgick Margretelund tack vare sin dåvarande ägare, den förste Åkerhielm, som varit med Karl XII i Bender och där lärt sig krigföring. Han uppbådade vid ryktet om ryssarnas annalkande de gubbar, pojkar och kvinnor som funnos på godset, lät dem klä ut sig i rustningar och slå på trumma, samtidigt som han samlade ihop allt som fanns av gamla hillebarder och muskedunder och prydde stränderna med dem. Ryssen lät lura sig och drog sina färde.

Den nuvarande baronen är ättling i sjunde led av denne förste Åkerhielm, som sedermera blev riksråd och en betydande och mäktig man.

Slottet är från 1685. Det uppfördes av Gabriel Oxenstjerna till hans hustru Margaretha Bjelke och fick därav namnet Marg-

(Forts. sid. 936.)

En med omsorg och sakkunskap utarbetad broschyr om bakning av småbröd, tårter, smörgåsbröd m. m. bjudes en var gratis och portofritt om blott begäran därom insändes till Örebro Kem. Tekn. Fabrik i Örebro som tillverkar det av alla husmöd- rar välkända bakpulvret Ekströms jästmjöl.

Följes bruksanvisningen misslyckas icke Edra

Det är framställt av rena och ändamålsenliga ingredienser.

Den i år sjuttioåriga fabriken som år 1875 upp- tog bakpulvertillverkningen på sitt program, har alltså femtioårig erfarenhet inom bakpulverbran- schen vilket borgar för ett gott fabrikat.

Gynna svensk industri!

(Annons.)

VINTERNS NYHETER I MODEVÄG

MIDJAN ÅTER PÅ RÄTT PLATS.

Bilderna fr. vänster: Bisamkappa. — Kappa av marinblå gabardine kantad med grått skinn. — Kappa av beigefärgat kläde, kantad med sömmar, krage och manschetter av skunk. — Tailormade av grå rips, kantad med tvärsatta band. Utterskinn kring hals och armläder.

DEN RAKA LINJEN DOMINERAR ännu vad höstkapporna beträffar men övergår till vintern i ett nytt oförutsett mod, i det midjan med all sannolikhet då återfår sin rätta plats. Vad som ger vintermodet dess grace och charm är dess vidd, understruken av djupare eller smalare veck.

Kapporna gå för övrigt nästan alla i redingotens tecken: raka axlar herr- eller schalkragar och ett djupt veck på var sida framtill med början vid fickan. Stickningar, soutache- och snörmakerier användas som garnityr liksom applikationer och brokad. Kappan och ärmuppslagen äro i skinn, som även återkommer på fickorna, men numera ytterst sällan nedtill.

Kalla vinterdagar är det skönt och bekvämt att ha sin kappa fodrad med päls och detta blir också mer och mer överkomligt även för den som har begränsad kassa tack vare de många nya skinnsorter och skinnimitationer som förekomma.

Körnsnärernas uppfinningsförmåga och fantasi firar verkliga triumfer och särskilt är det den fordom föraktade kaninen, vars skinn återkommer i alla tänkbara variationer. Glansigt gasellskinn och grävsvins- skinn äro två nyheter att anteckna. Ap- skinn kommer åter till heders på kappor i crêpe Poplalg, fulgurante och ottoman. På reskapporna använder man gärna ett

Midjan på sin rätta plats, det är vintersäsongens häpnadsväckande paroll, dekreterad från Paris. Om den nu slår igenom, vilket väl är tvivel underkastat. En annan nyhet är kappklädningens renässans, varjämte en del raffinerade detaljer i den eleganta toaletten förbehållas.

skärp av dovhjortsskinn och en kant av samma skinn kring krage och ärmuppslag.

Pälsarna göras enkla, raka och avslutas med en lätt volang, som går litet högre upp fram. Ibland ser man pälsar förfärdigade i två olika slags skinn, följande varandra i ränder eller komponerade rektangelformigt, någon gång i mosaikliknande mönster. Till skräddardräkter och troispicedräkter bär man lång kappa med bandgarnering, applikationer eller veck. Krage och ärmuppslag äro som på alla andra kappor i skinn. Kjolen, som går något nedanför kappan, ser kort och snäv ut, men ett eller två djupa veck framtill ger den erforderlig vidd. Helveckade kjolar och kjolar med helveckad framvåd börja också bli moderna liksom skräddardräktens raka kjol, med tunik över.

Materialet i skräddardräkten och trois-

piacedräkten är detsamma som i kapporna: côtelé, ottoman och sidenpoplin.

Kappklädningen börjar åter komma till sin rätt och ser ut att — liksom för några år sedan — uttränga skräddardräkten. Den nya kappklädningen har en säregen, man skulle kunna säga personlig, elegans — naturligtvis förutsatt att den är ett verk av skickliga händer. Vecken, ärmarna, fickorna, alla dessa detaljer, som göra en dräkt eller toalett chic — allt måste vara fulländat. Men tyvärr är kappklädningen allt annat än lämpad för nordiskt klimat — här blir den ett exklusivt lyxplagg för de första soliga höstdagarna.

Volanger, spetsar och plisséer är dagens lösen, vad middags- och aftontoaletter beträffar och materialet till dessa är allttjämt sidenmusslin, och crêpe Georgette, någon gång också tyll och chiffon. Det enkla livet göres ofta i siden eller moaré. Populärare än någonsin är silkesspetsarna, som ger den eleganta middagsklädningen en sådan charm. De smala band, broderade med pärlor eller paljetter, som ofta placeras runt kjolen eller över axlarna och falla fritt nedåt ryggen öka detta intryck av färgglädje och graciös elegans. Till aftonklädningen hör gärna en scarf, lös eller fastsatt.

PARISIENNE.

Slopa kaffet och drick
**CAP
KAKAO**

i originalförpackningar å 100 gr. å 500 gr.
är tillverkad av bästa fullmogna kakaoböner
utan tillsats av vatten, kanel, vanilj eller kemikalier.
Den som smakat CAP KAKAO
dricker den sedan dagligen.

BÄTTRE OCH BÄTTRE DAG FÖR DAG

ETT BESÖK HOS UNDERGÖRAREN COUÉ.

GENOM HANS VACKRA TRÄDGÅRD kommer man in i mottagningsrummet — en stor sal med bänkar och stolar runt omkring.

Kl. halv 2 börjar mottagningen och dessförinnan är salen oftast fylld av en 70 à 80 personer. En del ha med möda släpat sig in. Några lida av spasmodiska ryckningar i hela kroppen.

Där talas så gott som alla europeiska språk.

Mr. Coué — den lille oansenlige mannen med världsryktet, kommer in, vänlig, enkel. Hade man mött honom på gatan, skulle man aldrig givit akt på honom. Men när man sett hans ögon, vill man gärna åter se på dem. Små, bruna goda ögon med ett genomträngande uttryck. Han börjar strax fråga var och en, vad som fattas dem och till de flesta har han det förhoppningsfulla: »Det går över». — »Allt, säger han, som ligger inom möjlighetens område kan ni själv bota med autosuggestion, om ni har fullt förtroende till metoden.»

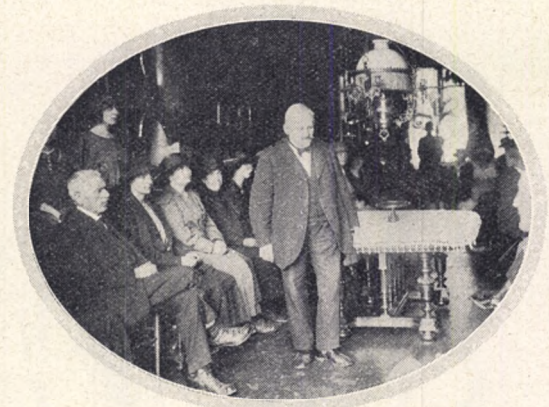
En arbetare har blott med stöd av en ung, kraftig flicka kunnat stappla in i salen. Sedan åratals har han lidit av smärtor i ena benet från knä till höft. Coué stryker ho-ker honom över det sjuka stället tillsägande honom att snabbt upprepa formeln »det går över», i det han själv samtidigt säger den. Efter en minut ber han mannen resa sig från stolen utan tillhjälp av händerna. Det går. »Följ efter mig». Coué går, först långsamt, sedan fortare och fortare runt salen ett par gånger. Mannen följer efter och håller jämna steg med sin förelöpare. — Något andfådd kommer han till sin plats — skrattande och gråtande sätter han sig med orden: »Vem skulle trott detta». — En liten pojke börjar klappa i händerna och ropar högt »det var bussigt». — Ett sorl av undran går genom salen, men när ordet »underverk» når Coués öra, opponerar han sig. — »Jag har aldrig gjort något underverk. Jag har blott övertygat honom att benet, som han föreställt sig ej kunna stödja på, kan och bör fungera. Hans undermedvetna har strax mottagit ordern och utfört den.»

En överlycklig mamma har medfört sin 16-åriga dotter. — Under 2 år hade benen vikit sig under henne, då hon försökt stödja på dem. Coué hade efter en suggestion botat henne, så att hon samma dag kunnat göra en bergbestigning. Hon var nu kommen, enbart för att omtala detta.

En herre som stammade, kan efter suggestionen tala nästan normalt.

En dag infann sig en dam, som under 15 år ej sovit en enda natt mer än några få timmar och sömnen hade alltid varit orolig. Hon var ytterst skeptisk angående Couéska metoden men hade, påverkad av sin man, ändå kommit. Hur det nu än hade tillgått — när hon dagen efter återkom, talade hon om att hon sovit från kl. 12 till 7 på morgonen — och en lugn, härlig sömn!!

En bondkvinna från Lotringen påstod att hon inte kunde se. — Coué småler godmodigt. »Men nog kan ni se

Undergöraren omgiven av sina patienter.

En landsmaninna som gjort ett besök hos undergöraren Coué skildrar de märkliga resultaten av hans alltjämt pågående verksamhet.

mig?» — Intet svar. — »Ni kan se mig». — »Efter en paus: Något lite». — »Inte något lite, men riktigt». — Han gick några steg tillbaka. — »Och nu?» — »Jo, jag ser er». — Ytterligare avstånd. — Jo, hon kunde fortfarande se honom. När han kommit längst bort i salen, stannade han. »Ni ser mig? Nå, vad gör jag nu?» — Ah, men monsieur, ni räcker ju ut tungan! — Bravo! —

För att demonstrera suggestionens makt, utföras åtskilliga experiment. T. ex. en pojke får hålla en nyckelknippa. »Säg nu till er själv, jag kan ej släppa den». Faktiskt kan han ej. Nå säg nu till er själv: »Jag kan släppa den». — Nyckelknippan faller.

En flicka tillfrågas vad hennes förnamn är. »Yvonne». — »Inbilla er nu att ni glömt det». — Efter några sekunder: »Nå, vad heter ni?» Hon skakar brydd på huvudet. Minns ej. — »Nu är det på tiden att ni minns det. Nå?» — »Yvonne» — med en lättadens suck.

Efter rondan håller mr. Coué ett kort föredrag om metoden vid autosuggestion — denna den enklaste av alla metoder. Varje morgon, vid uppvaknandet och var kväll sedan man lagt sig sluta ögonen och utan att försöka fixera uppmärksamheten på det man säger, tillräckligt högt för att höra sina egna ord och räknan-

Höst.

Dagrarnas spel över skogsmörka hållar,
glittrande ljusbros i skymmande kvällar.
Ännu i daggiga rosorna glänser
sommarens ljvhet med fröjd utan gränser
— åtrådd och njuten likt frukt som blir mogen
Huldran har lossat bland ljungen i skogen
kostliga gåvan, sitt halsband — det faller
sakta i mossan som rägn av koraller.

Strålände dar, i vars blånande skimmer,
avskedets vemod jag likväl förnimmer.
Aldrig vi älska så högt som de tider
soldagens lycka så oförmärkt glider
bort som en ljusalv bland skuggor i natten.
Stjärnor se ned över mörknande vatten —
mana oss vända från jorden vårt öga
tacksamt och ödmjukt till sist mot det höga.

TULLIA LJUNGH.

de på ett snöre, försett med 20 knutar, följande sats: »Var dag och i alla avseenden, blir jag bättre och bättre».* Göra autosuggestionen långsamt enkelt, mekaniskt, utan minsta ansträngning.

Var gång man känner något ont, sluta ögonen, stryka med handen över det sjuka stället, om det är något fysiskt, samt över pannan om det är något själsligt, samt upprepa utomordentligt hastigt: »Det går över, det går över, etc., etc.» så länge det är nödvändigt.

Naturligtvis kan endast sådant ont botas som ligger inom möjlighetens område.

I sitt föredrag nämner han exempel på den uppfattning en del personer ha av honom och hans metod — sådana här förfrågningar får han mottaga: »Vilket nummer skall jag ta för att vinna på lotteriet?»

En hyresgäst, som blivit uppsagd ber honom suggera husvärden, att han får stanna. — Eller: »Min man älskar mig inte längre, käre herr Coué, hjälp mig att återvinna hans kärlek.» —

Som de flesta framstående män har även Coué åtskilliga gånger karrikerats. I en tidning syntes t. ex. en dylik teckning. Det regnar — störtregnar. En katt står på dörrtröskeln, men vågar sig inte ut. Coué böjer sig ner, stryker katten över ryggen och säger: »det går över, det går över».

Coué omtalar ibland fall från sin praktik. En ung flicka, vilken skulle förtjäna sitt levebröd som musiklärarinna och genomgått 2 år vid konservatoriet, blev förlamad i ena handen. — Hon förklarades av läkarna: »obotlig». Sökte Coué. Blev efter ett par seanser fullkomligt bra. — Förra söndagen var Coué i Luzern och höll ett föredrag. 4 döva personer hade kommit för att rådfråga honom. Av dessa 4 var (och förblev) 1 obotlig. De 3 andra kunde efter suggestionen höra.

Han ger föräldrar ett särskilt råd: »Om ert lilla barn skriker utan att vara sjukt, tar ni det upp för att lugna det, lägger det tillbaka i den lilla sängen. Det börjar om en stund samma manöver och ni också. Detta upprepas flera gånger. Vad har ägt rum? — Jo, barnet har suggererat sina föräldrar och varken de eller barnet få ro.

»Många tro — säger han — att jag tar bort personligheten. Tvärtom — jag ökar den, genom att få er att förstå ert undermedvetnas storhet och makt.

Suggestionen ersätter ej läkarebehandling, men den är ett viktigt hjälpmedel såväl för den sjuke, som för läkarna.

Seansen slutar med en allmän suggestion, vari nämnes de sjukliga symptom, som omtalats för honom. De böra försvinna — böra försvinna.

Så är dagens mottagning över, för att börja åter följande dag och följande — Utan ersättning fortsätter han sitt verk dag efter dag — år efter år, driven av en oändlig kärlek till den lidande mänskligheten. ERIKA JONN.

* Det finns visst ett smidigare uttryck än »i alla avseenden» redan använt i någon bok om Coués metod.

KAPPA BLIR ELEGANT
KEMISKT TVÄTTAD
ELLER FÄRGAD HOS
ÖRGRYTE KEMISKA • GÖTEBORG

Dålig Matlust IDOZAN
övertvinnes snabbast med
Erkänt bästa jämmedicin. Rådfråga Eder läkare.

BÅNGSBO — EN SAGOGÅRD

ELLEN KEYS SYSTER BERÄTTAR.

PÅ EN BERGSBRANT VID BÅNGSBO låg en gång i tiden en gammal bondgård, grå som stenen den vuxit upp ur.

Hur gammal den kunde vara, visste rätt ingen. Men gården måtte varit trivsamt för dem, som brukade den, ty så långt man mindes, hade de tunga arbetsdonen sakta glidit ur de gamles trötta händer till sönnernas unga och kraftiga.

Och så tänkte man kanske det skulle fortgå hur länge som helst. Men nere i dalen och runt om gården stod icke tiden lika stilla som däruppe på branten. Ty gården låg i grannskapet av en stor och växande sjöstad. Längre än den blev rikets längsta, men så räckte det ändå inte, utan man måste söka sig bostäder inåt upplandet bakom. De rikes »malmgårdar», med sina stora parker, slogo en halvcirkel kring staden. Men snart voro också de kringbyggda och så upptäcktes fagra Särö.

Något mer än halvvägs ditut låg den gamla gården på Bångsbo i sin tysta ro, med den vackra dalgången nedanför. Och vår efter vår blommade slånen vit som snö och knoppades nyponsnåren på den kärva jorden, ostörda som den. Men se! Det kom en dag, då man fick skåda lass efter lass med svart mylla sträva uppför berget och stjälpas av — tills hela slutningen låg plan som en äng. Och sen anlades där en storartad trädgård och skogen bakom förvandlades till park, efter breda linjer.

Den tiden kunde man ofta skymta något grått bakom laduväggen: det var gårdens gamle tomte, som stod i djupaste grubbel... Det var ej att undra på; det blev allt oroligare där uppe, alla sorters arbetare och hantverkare började gräva och mura och timra. Snart reste sig ett vackert hem med torn och balkonger och stora, svala sommarsalar.

Och det byggdes också nya, stora ladugårdar, stall och uthus. Gårdens tomte skulle icke bli husvill, skulle icke flytta och taga

En gård, därifrån Viktor Rydberg hemfört sin brud och där han förmodligen skrivit sin vittbekanta dikt Tomten, presenteras här av fru Hedda Key-Rasmussen vars penna läsekretsen redan haft tillfälle förut att göra angenäm bekant-skap med.

gårdens trivsel med sig. Men vad månne kunde allt detta betyda? Varifrån kom det nya husbondefolket och vart hade det gamla gått? Bekymrad stryker tomten sitt skägg, skakar huvud och hätta: »Nej, den gåtan

I augusti.

Skymning. Kopparröd och stor månen glider ur en sky mörkret breder ut sitt flor som ett jätteparaply. Sköld vid sköld och krönt av dill i en eldröd pyramid kräftor fås med elddryck till ty det är i kräftans tid.

Röda lysa tomma skal. — Hör, en gammal ugglas skrek! Det var sommarens final. I en sky står månen blek, glider fram som på trekvart; papperslyktor lysa matt, ljusa punkter i en svart glimmande augustinatt.

Vinden vagnar mild och ljum smeker lent och lätt din kind, natten ruvar mörk och skum; slumra fåglar, slumra vind! Vinden mojar, går till ro, stjärnor tändas en och en, månen spänt en silverbro utav tusen strålers sken.

EBBA von SETH.

är allt för svår — Nej, jag gissar ej detta!»

Helt sakta och försiktigt tittar han ut från sitt gömställe, ett av de gamla gråa husen, själva smedjan, som fått stå kvar. Steg för steg, smyger han sig fram att syna det ovana, granska, undersöka. Och se! han finner det trivsamt och klokt ordnat, det såg ut som om man månade sig om både folk och få. Och en vacker natt börjar han gå och ordna och pyssla — och sköta sin syssla — som i gamla tider.

Vem kunde tänkt sig att det skulle bryta in en sådan tid av glans och fest över det, som en gång i tiden varit den gamla, gråa bondgården?

Men många minnas den än och tomten bäst. Till hans glädje växte där också upp en stor barnaskara, det är de gamla gårdarnas bästa arv och ägo, det visste han bättre än någon annan, han som varit med från början.

Han får också se dem växa upp från barn till glada, vackra ungdomar. Deras ridhästar, som stampade i stallet, dem ägnade han bästa vården och mången hov, som ömmade, pysslade han frisk under nattens lopp. Och det hade funnits sommarkvällar, underbara, då han sett hela den väldiga parken lysas upp av hundratals lyktor, glödande i sagans alla brokiga färger — och han har hört sång och skratt och dans.

Och hans goda blickar följde de unga, — som, par om par, arm i arm, — vandrat bort under ljusomflutna kastanjer och bokar i glasklara, doftande juninätter — när syrenerna bugade och trastarna sjöngo... Men när han sedan såg de unga dottrarna åka bort från gården som lyckliga brudar, då snördes hans hjärta samman. Han vet att gården, den gamla, kära — nu gav bort sin skönaste skörd... sen skulle den obevekligt gå mot höst och vinter... ack! vad allt kan icke en sådan där gammal gård få lida, om man bara visste! Men tomten vet, han!

(Forts. sid. 935.)

Ännu två bilder av mödrar med många barn: Bilden t. h.: Fru Elise Bratt, änka efter kaptenen Ivan Bratt, omgiven av sina söner och döttrar: — Stående fr. v.: Stadsläkaren Olof Bratt, Uppsala, slottspastor Elis Bratt, Stockholm, stadsläkare Ivan Bratt, Alingsås, kamrer Karl Axel Bratt, Bofors; — sittande främst fr. v.: fru Nancy Dickson, fru Ingrid Essén, (bakom) fröknarna Kerstin och Ellen Bratt. — Bilden t. v.: Grosshandlare C. P. Pettersson, Oskarshamn, och hans maka f. Lagergren, i kretsen av sina nio barn.

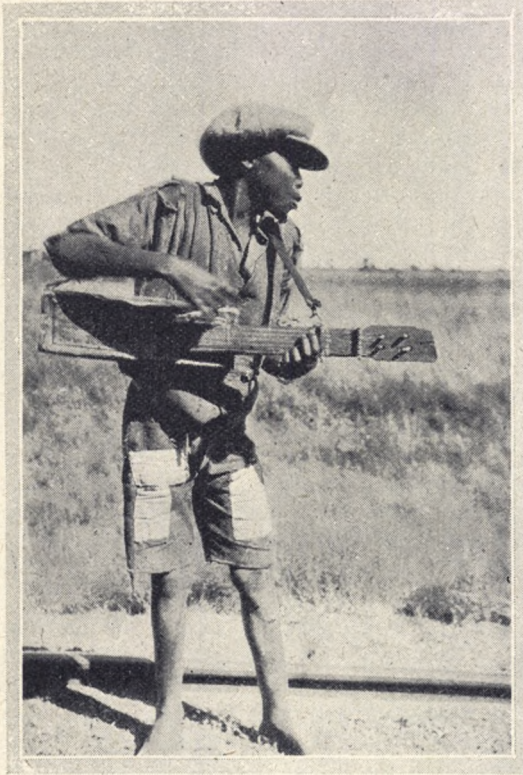

Av alla bakpulver man sett
sägs Tomtens vara numro ett

EN SVENSKA BLAND NEGRERNA

SKILDRAR DERAS STÄLLNING UNDER DE VITAS HERRAVÄLDE.

En svart spelman på ett hemmagjort instrument.

FÖRSTA GANGEN JAG SAG DE svarta i något större antal och i sitt eget land var vid landstigningen i Natals huvudstad Durban. Man såg negrer i massor sysslande med kolning. Deras dräkt bestod allt som allt av två säckar. Den ena hängde från huvudet nedåt ryggen, den andra var svept om midjan, förresten lyste kroppen blank och svart. Dessa negrer voro småväxta och sågo rätt ynkliga ut, men de arbetade natt och dag med ett gott humör och en snabbhet, som man minsann får leta efter här hemma.

Första dagen tog jag en rundtur på spårvagn och fick den första känningen av det streck, som existerar mellan svarta och vita i denna världsdal. Jag råkade nämligen sätta mig på borten raden av spårvagnstaket men upplystes genast av konduktören, att det var de svartas givna plats. Längre in i landet ha de inte ens förmånen att åka spårvagn alls. Så är förhållandet exempelvis i Johannesburg, Sydafrikas affärscentrum och guldstad, dit jag for från Natal. Ingen nigger understår sig där att åka på spårvagn och ett sådant nöje som bio är honom likaledes förbjudet. Där måste negrerna också ha pass för att få vistas ute efter kl. 9 på kvällen.

Trots allt drar en sådan stad som Johannesburg till sig massor av negrer. De komma vid cirka 20 års ålder i avsikt att förtjäna en tillräcklig summa pengar, med vilka de fara hem till sitt land igen och köper ett tillräckligt antal hustrur. Sen äro de försörjda för återstoden av sitt liv, ty hustrurna skola naturligtvis arbeta för dem! Flertalet negrer få anställning vid guldgruvorna och bo under den tid de arbeta vid gruvan i dithörande baracker. De leva där nästan som fångar och få naturligtvis ej lämna gruvområdet. De förrätta allt

En svenska som nyligen återkommit från en resa i Sydafrika har tagit starkt intryck av det stränga herravälde under vilket de svarta leva där. Trots allt leva de glada och nöjda och belättna med sina husbönder men, säger hon, skulle det hända att oroligheter bröto ut igen bland de svarta, skulle de svarta tjänarna utan betänkande vända sig mot sitt husbondfolk. I bästa fall skulle tjänare från olika hem göra upp att döda varandras herrskap, så man sluppe ta kål på sin egen "boss".

grovarbete nere i gruvan, och arbetet är ytterst krävande, dels beroende på den halvskymning, som ständigt råder, men mest på det damm och bergstoff, som flyger i luften från de tusentals borrharna. Bli de lungsjuktiga, som ofta händer, få negrerna ingen som helst slags sjukhjälp eller ersättning av gruvbolaget. Sämt består endast de vita arbetarna.

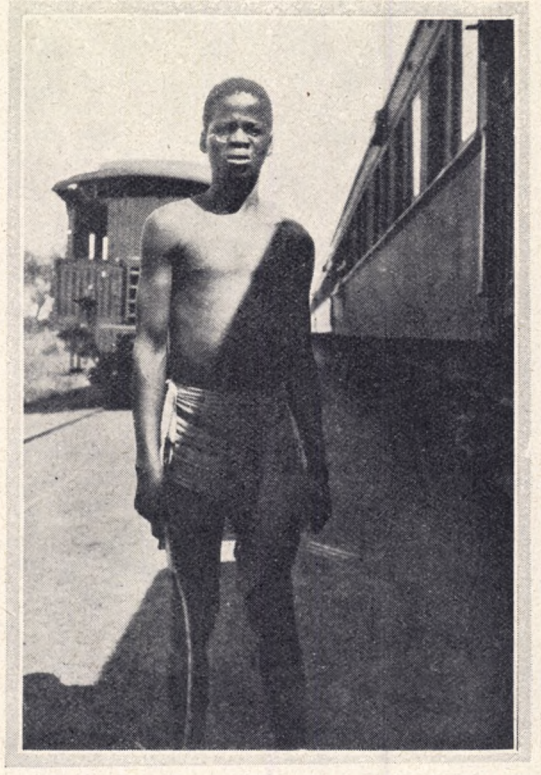
De svarta äro dugliga arbetare, när de ledas rätt, och de vita ha naturligtvis ledningen över arbetet men missbruka ofta sin makt.

Tjänarna i hemmen äro till största delen svarta pojkar, underbart bildbara och snabba i uppfattningen. Man häpnar över deras färdighet redan efter jämförelsevis kort tid, sedan de lämnat sina kraaler, där de väl aldrig sett några av våra husgeråd. De laga god mat, och arbeta glatt och villigt, om de ha respekt för sitt husbondfolk. Men de måste jämt behandlas kort. Om den svarte känner minsta slapphet i den hand, som skall leda honom, eller osäkerhet i viljan, förstår han genast att begagna sig därav.

Då negern kommer in till staden för att få arbete, går han först till ett registreringskontor, där han får namn och nummer. Jag har på ett pensionat blivit upppassad av en ovanligt stilig Zulu-boy, som hette »Six-pence» och av en annan, som lydde det tilltalande namnet »Motor-car». Men det är kanske inte så särdeles roligt att gå genom livet med ett sådant namn!

Ha de svarta aktning för sitt herrskap, är deras hängivenhet mycket stor. Jag hörde talas om en negerpojke, som då hans matmor var bortrest, ej tog ut sin lediga dag i veckan en enda gång under hennes månadslånga bortovaro, ty han var orolig, att hans »boss» d. v. s. husbonde ej skulle bli riktigt eftersedd och få sina kläder framlagda ordentligt, något som hans matmor bett honom tillse. En dag sade den svarte tjänaren i ett annat hem till sin matmor: »Boss måste vara otroligt rik, ty han har säkert betalt en väldig massa pengar för dig, du som kan både sy, laga mat, sköta bil och se till att vi ha det bra». Och jag är säker på att hustrun i fråga kände sig ganska stolt över sin svarte tjänares gillande ord.

Tjänarna äro allmänt klädda i vita kostymer och vita kängor, och de se ofta ovanligt ståtliga ut. Men de äro otroligt svaga för allt vad kläder heter. Jag hörde talas om en neger, som skurade golvet klädd i en gammal stormhatt, som han väl hittat på sopbacken, samt ett par hängslen, en sko och en manschett. Han sjöng under arbetet, lycklig över att vara så fin.

Stationskarlarna i Sydafrika bära en svalare kostym än sina svenska kolleger.

Damhattar äro deras stora förtjusning, och det kan vara bra svårt ibland att behålla anletsdragen ordnade vid åsynen av en klumpig neger, klädd i en dylik, allra helst om han också trippar i ett par damskor med höga klackar.

De svarte man ser ute på gruvområden en söndagseftermiddag, ha ofta en mycket grann filt runt axlarna och en annan virad under armarna. Sålunda klädda känna de sig mycket fina men säkert också mycket varma under Afrikas brännande sol.

De svarte få ej förtära alkohol, och det är höga böter för den, som försöker sälja sprit till dem. Men jag såg en gång en vit, »gentleman» för all del, komma hemburen av fyra svarta pojkar kl. 1 på dagen. Nog förstår man, att den svarte under sådana förhållanden har svårt att högakta sina vita herrar, även om de så skriva lagar och förbud och vilja föra härskarspråket i den svartes land. Inom »The Union» få ej heller de svarte äga ett aldrig så litet jordområde. Konkurrensen skulle bli för stor, och de svarte skulle slutligen äga all jord och ville väl då ej längre vara de vitas underlydande.

Från hemresan uppför Afrikas ostkust minns jag en kväll i Mombassa vid 9-tiden, då skaror av svarta ombesörjde lastningen till den stora passagerarångaren. De hade arbetat från kl. 6 på morgonen och borde vara trötta, men likväl pågick arbetet under stor glättighet. När så de sista säckarna väl voro i lastrummet, tjöto de av förtjusning och utförde en glädjedans ovanpå säckarna. Dessa arbetare ha utom mat och husrum en lön på 25 à 50 öre om dagen, som för dem börjar kl. 6 och slutar först långt in på natten. Dock föreföllo de oss att höra till jordens lyckligaste och mest förnöjda folk.

När Ni låter fernissa Edra korkmattor använd **GENTELES LINOLEUMFERNISSA.** VARJE burk är försedd med Sveriges Husmodersföreningars garantimärke, som innebär att fernissan underkastats samvetsgranna praktiska prov och tillerkänts **Husmodersföreningarnas Diplom!** OÖVERTRÄFFAD I SLITSTYRKA, HÄRDHET OCH GLANS!

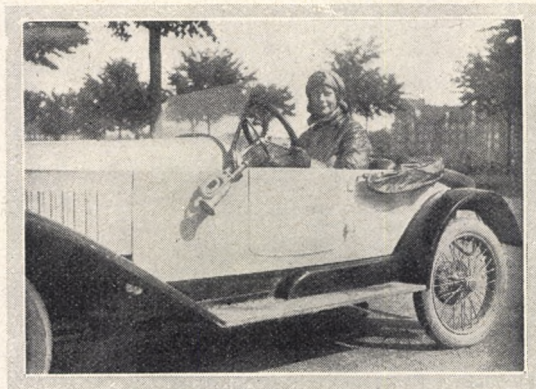
Säljes i varje välsorterad färghandel.

KEMISTEN SOM STUDERAT KÖKSKEMI

EN DUKTIG KEMIST, EN ENTUSIASTISK bilist, en skicklig tennisspelerska, en glad och trevlig, både sällsaps- och vardagsmänniska, en kvinna med utpräglat feminin läggning, som därför inte föraktar varken bridgens eller wirans ofta nervkittlande sensationer, frisk och hurtig med något av arbetsmyra över sig utan att därför hemfalla åt slaveri — precis sådan är filosofie licentiaten fröken Ella Söderlund.

Hennes levnadssaga och karriär äro i korta ordalag följande — hon såg dagens ljus i Karlskrona, växte upp i Karlshamn, tog sin studentexamen i Stockholm, sin fil. kand. i Uppsala, studerade under tre år vid tekniska högskolan, Charlottenburg—Berlin, avlade sin fil. lic. i kemi vid universitetet i Uppsala och fick därefter anställning som förste assistent vid Kemiska Stationen i Kalmar. Efter c:a tre års tjänstgöring på denna station, kom hon till Thulinverken i Landskrona, men då dessa nedlades, sökte och erhöll hon platsen som assistent under doktor Astrid Cleve vid Skoghalls vetenskapliga laboratorium och är nu assistent vid Alnarps kemiska laboratorium.

»Det är så trevligt med Ella Söderlund, att hon inte bär sin fil. lic. utanpå sig», hörde jag nyligen en ungdom säga om henne, en ung flicka, som därmed kanske litet omedvetet, fastslog, att det finns skillnad på akademiskt bildade kvinnor. Somliga svepa sig i en mantel, sammanvävd av värdighet, emancipation eller försjunkande i vetenskapliga studier, då däremot andra

Fil. lic. blir emellanåt bil lic.

En mångsidig vetenskapskvinna som är skicklig kemist men också kan både sy och laga mat, spela tennis och köra bil presenteras här på sympatiskt sätt.

äro enkla, naturliga och kvinnliga trots sina akademiska examina.

Till det senare slaget hör Ella Söderlund. Och det händer ofta, när jag sitter och ger akt på, hur hon med flinka, snabba fingrar för synålen eller virknålen, när jag ser henne för brinnande livet trampa sin symaskin eller med van hand hantera strykjärnet eller gå omkring och syssla i sitt lilla trevliga hem ovanpå laboratoriet, att jag tänker, att hon egentligen är ett bra gott föredöme för mången nutidsungdom. Men när jag sedan ser henne vid ratten i

hennes lilla tvåsitsiga Ego, »min bästa vän», som hon själv säger, och blir vittne till, hur hon lugnt och kallblodigt klarar en kinkig situation, eller när jag ser henne på tennisbanan, där hon med säker hand placerar sina bollar, då blir hon för mig inkarnationen av den moderna, sunda sportskvinnan.

Men kommer jag händelsevis in på laboratoriet, där hon långa tider av året är sysselsatt från tidiga morgonstunden till sena kvällen och ser, hur hon med liv och lust går upp i sitt arbete — blandar, väger, kokar och analyserar — då får jag en förfärlig respekt för henne, då blir hon nästan filosofie licentiaten, fröken Ella Söderlund.

Men — några trappor upp — i den lilla dubletten med den betagande utsikten över skånska slätten, med de vackra, antika mahogny-möblerna, de många blommande växterna i fönsterkarmar och på bord och den verkligt respektabla samling tennis- och bilpris på bokhyllan — och det kemiska allvaret är försvunnet, då är hon åter den glada och trevliga Ella Söderlund med det sprudlande humöret, som i en blink har kaffebordet färdigt, som kan trollo fram små tesupéer, så läckra, att man tror sig genomleva den gamla sagan »Bord duk upp dig», och i vars sällskap man aldrig har tråkigt.

I sanning en kemist, som även studerat kökskemien ganska ingående, men som förstår att göra livet njutbart och behagligt för både sig själv och andra. D. FBG.

DAMERNAS DISKUSSIONSKLUBB

Om mannen inte bara visade sig så överlägsen!

Diskussionen om kvinnans tråkighet har uppkallat flera damer till att göra sina inlägg. Här lämnas nu plats för några:

Min erfarenhet är den att våra svenska herrar icke äro så särdeles angelägna att dryfta andra ämnen, än de som höra till den lättare och tankebesparande konversationen.

Mannen, eller kanske jag skall säga mannen av idag, tyckes i alla händelser ej sentera det mera djupgående och på allvar och eftertanke baserade resonemanget. Och som vi kvinnor i alla tider hava varit och äro just sådana som männen vilja ha oss och som nog det stora flertalet av unga flickor ej heller begära något utöver det lätta lilla »raljeriet» och flirten eller ha behov av något annat så — ja så är det som det är.

Men om nu mannen ville göra sig en smula besvär och inte spela överlägsen och tro att det är honom mannen förbehållet, att sitta inne med den bättre delen, då skulle han nog få se, att det runt om i Sveriges land finnes kvinnor, som ej önska bättre och inte längta efter bättre än just det, att få dryfta livets och tingens underbara och stora frågor och företeelser med en förstående manlig kamrat.

Jag för min del tror, att om den svenska mannen och den svenska kvinnan kunde komma i ett gott kamratförhållande till varandra, då skulle nog den omstridda tråkigheten så småningom försvinna.

Margita.

En hustru som inte alls har tråkigt.

Undertecknad är bara en vanlig fru, med om möjligt ännu vanligare umgänge, men jag vill bestämt förneka tråkigheten. Antingen det är »bara damer» eller herrarna äro med, ha vi kungligt roligt på våra bjudningar. I vardagslag är det nog dag-

drivarna, antingen de äro män eller kvinnor, som ha tråkigt.

När jag nu en gång verkligen kommit mig för, skulle jag vilja beskriva en snäll och god äkta man, till omväxling mot alla de hustyranner som skildras i Idun. Tänk Er en husfader, som aldrig klagat på maten, aldrig grälar, icke är fordrande, men tackar vänligt för en liten tjänst, och ger sin hustru medbestämmanderätt i husets ekonomi. Sådan är min man. Eftersom han är klokare och mera praktisk än jag, rättar jag mig gärna efter honom, men han försummar aldrig det lilla »tycker du?» Han ger mig självfallet den bästa platsen och är artig utan fjäsk. Han läser högt för mig då och då, fast vi varit gifta i 17 år, (och ha' 4 barn, som vi bägge dyrka, men det ska' ungarna inte veta). Men jag skall sluta räkna upp dygder, det är kanske ändå ingen som tror mig. Den som är så lycklig som jag har väl ingen talan, annars skulle jag önska, att de svenska kvinnorna vore mera vederhäftiga och mindre pretentiösa.

Till sist vill jag upplysa »Vetenskapsman», om, att många kvinnor arbeta utan att vara jäktade, äro förståndiga utan beräkning, goda utan att verka beskedliga, känsliga utan att vara sentimentala. De hysa hela sitt liv en djup och innerlig ömhet för en make, som är värd deras tillgivenhet. Dock tror jag aldrig »Vetenskapsman» blir föremål för en sådan ömhet. Han saknar tydligen förutsättningarna.

Stina.

Den maskulina bumerangen.

Kvinnan är tråkig för att mannen vill ha henne sådan.

En kvinna värderas sällan efter själsliga egenskaper. Om mannen sätter värde på intelligens, varför fastnar han oftast för ett vackert ansikte, om än huvudet i övrigt är skäligen tomt? Svaret blir en smula nedslående.

Nutidens unga flicka läser inte och kan inte konsten att föra ett spirituellt samtal. Kan inte orsaken därtill vara den, att genomsnittsmannen bryr sig föga om sådant? Är flickan söt och nått och lagom flirtig, så räcker det mer än väl. Det centrala i de flesta kvinnors liv är kärleken, mer eller mindre djup. Kvinnor finnes i överflöd, och det gäller att använda alla till buds stående medel för att väcka intresse. Naturligtvis väljer hon dem, som av allt att döma skänka henne seger. Intelligens har hon föga användning för, det händer t. o. m. att hon omsorgsfullt döljer den egenskapen för att behaga mannen. Hon vet, att han sällan senterar den — jo möjligen om den åtföljes av ett vackert ansikte.

När mannen påstår, att kvinnan är tråkig, så är det en bumerang, som går tillbaka till honom själv. Varför väljer han inte de intelligenta kvinnorna?

En engelsk lärd, d:r Paul Bousfield, säger: »Detta förhållande att mannen har ett instinktivt behov av att vara fysiskt, intellektuellt och psykiskt starkare har inom alla kultursamhällen framalstrat en däremot svarande underlägsen kvinnlig typ, vilken kommer att hålla sig så länge denna typ har de bästa utsikterna på giftermålsmarknaden. Att släktets mödrar på detta sätt och i strid mot det naturliga urvalets lag hållas tillbaka både i fråga om fysisk och psykisk utveckling måste emellertid i längden komma att skada rasen, göra den mindre livsduglig. Den jämbördiga, högt utvecklade och starka kvinnotypen kan framalstras endast om det blir den, som har de bästa utsikterna på äktenskapsmarknaden.»

Mina herrar! Så länge kvinnan skall förköva de intressen hon möjligen äger och leva uteslutande för att »göra sig vacker» — så länge stå vi och stampa på samma fläck. Och förbliva intetsägande och tråkiga.

En kvinna.

Varför äro KOBBS THÉER så överlägsna och av verkliga thévänner så högt uppskattade? Jo, därför att de äro sakkunnigt sammansatta av de ädlaste och finaste thésorter, som produceras, att de äro blandade och paketerade på det mest hygieniska sätt och i de modernaste maskiner. Kontrollant: Stadskemisten i Göteborg Doktor J. E. Alén.

IDUNSPORTRÄTTGALLERI

EMMA GERMANDT.
F. Gernandt, Sthlm. Änka
efter fabrikören Herman Ger-
mandt.
90 år den 19 augusti.

HILDA CRONA.
F. Rosenblad, Hoga. Änka
efter kyrkoherden i Tjörn,
prosten Hugo Crona.
85 år den 2 september.

GERTRUD BYSTRÖM.
Fröken, Karlskrona. F. d.
lärařinna. Dotter till över-
stelöjtn. J. Th. Byström.
70 år den 31 augusti.

EMMY SPANBERG.
F. Johansson, Hultsvik, Ö.
Korsberga. Änka efter gods-
ägaren Selim Spånberg.
70 år den 31 augusti.

ELLEN KJELLSTRÖM.
F. Hagström, Salsåker. Änka
efter disponenten Axel
Kjellström.
70 år den 2 september.

MARIA FREDÉN.
F. Jansson, Nykroppa. Maka
till kyrkoherden i Kroppa,
kontraktsposten K. A.
Fredén.
70 år den 6 september.

ANNA SVENSSON.
F. de Maré, Gäddeviksholm,
Solberga. Maka till majoren
Otto Sixt. Svensson.
65 år den 1 september.

EBBA SANDELIUS.
F. Dunér, Stora Skedvi. Ma-
ka till kyrkoherden, fil. dok-
tor Elias Sandelius.
60 år den 2 september.

TEKLA BOSTRÖM.
F. Härleman, Gudhem. Maka
till kyrkoherden och kon-
traktsposten Emil Boström.
55 år den 28 augusti.

ELEONORA EKBLÖM.
F. Andersson, Örebro. .Ma-
ka till provinsialläkaren, d:r
A. E. Ekblom.
55 år den 29 augusti.

MARIA FOGELQVIST.
Fröken, Norberg. Telegraf-
kommissarie. Dotter till kyr-
koherden J. P. Fogelqvist o.
hans maka f. Sakwén.
50 år den 21 augusti.

ELLEN KOLTHOFF.
F. Bengtson, Höje. Maka
till kaptenen m. m. Herman
Kolthoff.
50 år den 23 augusti.

GERDA RUNNQVIST-
JAKOBSON.
Fru, Tomelilla. Lärařinna
och sångerska m. m. Maka
till rektor D. J. E. Jakobson.
50 år den 28 augusti.

ELLEN G:SON SPADE.
Fru, Borås. Maka till över-
ingenjören Ph. G:son Spade.
50 år den 29 augusti.

ANNA AHLQVIST.
F. Christiansson, Fliseryd.
Maka till kyrkoherden i Fli-
seryd, Pehr Ahlqvist.
50 år den 2 september.

AGDA NYSTRÖM.
F. Hollstrand, Sthlm. Upp-
finnare av den komb. mjölk-
och gräddhämtaren. Maka till
arkitekten Hjalmar Nyström.
50 år den 3 september.

ELISABETH THORMAN.
Fröken, Tureberg. Har av
tjeckoslovakiska regeringen
erhållit tjeckoslovakiska Vita
Lejonets orden, guld-
medaljen.

DAGMAR BERG.
Egyptiska regeringen har anställt tre svenska lärarinnor vid omorganisationen av det egyptiska skolväsendet. Dessa äro: fru Dagmar Berg, f. 1889, (dotter till med d:r Henrik Berg, Sthlm), som erhållit plats som inspektris vid ett 8-klassigt lyceum i Kairo; fröken Arta Montan, f. 1902, (dotter till v. presidenten Montan i Alexandria), som utsetts till förest. för Kindergården i Kairo; och slutligen fröken Märta Young, f. 1895, (dotter till lektor James Young, Kristianstad), som utnämns till direktis vid det 8-klassiga lyceet.

ARTA MONTAN.

MÄRTA YOUNG.

Rena fönster,

spegelblanka och skinande, med ett minimum av det vanliga arbetet, se där resultatet om Ni använder det världsberömda fönsterputsmedlet

Bon Ami

Pris 40 öre

FRÖKEN EVAS SOMMARÄVENTYR

FRÖKEN EVA VAR TJUGUETT ÅR och hade aldrig varit med om något äventyr. Hon hade visserligen en gång sprungit för en ilsken tjur, två gånger suttit på grund med sin pappas motorbåt och åtskilliga gånger blivit förföljd av sällskapslystna herrar, men det där räknade hon inte för några riktiga äventyr. Ett äventyr skulle vara något hissande, outsägligt, odefinierbart, något som förde en utom sig själv.

Hon brukade studera sin bild i spegeln och utan att ljuga nämnvärt säga till sig själv:

— Du är söt, Eva, riktigt söt. Du har stora bruna ögon med långa ögonfransar, riktiga persikor till kinder och ett vackert brunt hår, fast det inte är bobbat. Du är varken för fet eller för mager, för liten eller för stor. Varför händer det dig då aldrig någonting? Alla dina vänner ha haft sina upplevelser, Carries häst skenade och hon blev räddad av en löjtnant, Greta har varit i Argentina, och Maj höll på att bli enleverad av en flygare. Det är bara du, som aldrig får vara med om något. Vad kan det bero på?

Eva funderade allvarligt och länge på den saken och till slut trodde hon sig ha kommit underfund med anledningen. Hon hade helt enkelt aldrig haft något tillfälle. På vintrarna hade hon sprungit på sitt försäkringsbolag, 9—4 var dag, och under sommarsemestern bodde hon på pappas och mammas magnifika men o så tråkiga sommarvilla i skärgården. Visserligen hade hon sin dansklubb och sina vänner från bolaget men ingendera var just vidare spännande.

Nej, så här kunde det inte fortgå i all evighet, bäst det var blev hon en gammal nucka och då bör man åtminstone ha något ungdomsminne att värma sig med, när man stickar strumpor åt sina brorsbarn eller ger sin kanariefågel sockerbitar. Något måste alltså göras.

Eva höll ett ögonblick andan i sin tankegång, men så vandrade hon frejdigt vidare. Och det resultat hon slutligen kom till var så djävt och häpnadsväckande och storartat, att hon icke ens vågade säga det till sin egen spegelbild, än mindre till sina föräldrar. Hon skulle resa någonstans till någon okänd plats under sin semester och slå sig ner där alldeles ensam. Då skulle det väl bli upplevelser av.

Det var en idé, lika seglivad som en ål, ty icke ens det mest hårdnackade motstånd från föräldrar och vänner lyckades slå ihjäl den, utan tvärtemot all rimlighet och allt sunt förnuft vart den materialiserad till påtaglig verklighet sex veckor senare.

Och nu satt fröken Eva där, rödbränd som en kokt hummer, och gungade i en liten eka utanför ett litet skär i närheten av ett litet fiskläge någonstans i norra Bohuslän och väntade på sitt äventyr. Varför hon just satt där och inte i Abisko eller i Falsterbo är svårt att säga men troligen var det för att hon en gång råkat få se några oljemålningar av just det lägets röda stugor och grå klippor utförda av en berömd målare, som älskade platsen och vistades där alla somrar.

Tre veckor, tjuguen dagar, hade hon på

En ung dam som i tillvarons enformighet söker ett spännande äventyr får till slut sin önskan uppfylld såsom framgår av denna med gott humör berättade sommarhistoria.

sig, och nu hade tio redan gått. Hon hade legat utsträckt och solat sig på skäret, simmat mellan manethorderna och seglat i lotsen Jonassons koster, men det hade hon i alla fall inte varit med om än, äventyret. Hon landade vid skäret, förtöjde ekan, klädde av sig och bredde ut sig på klippan samt gäspade. En lång härlig och ärlig gäspning. Ingenting hade hänt, ingenting skulle hända, hon skulle åter till staden lika oskriven som förr.

Äsch, vad var det för dumheter. Hade hon det inte bra kanske, sol och luft och saltvatten? Spänstig som en fjäder for hon upp, dök ner i vågskummet och stävade utåt, mot horisontens silvergrå strimma med unga, friska armars kraftiga tag. Långt ute såg hon en svart prick gunga på vågorna, det var bestämt en sälhund. Hon styrde kursen för ro skull mot den svarta pricken, men även den förflyttade sig framåt, så att avståndet förblev detsamma mellan dem. Plötsligt stannade pricken och gungade en stund på vågorna, så ändrade den direction och tycktes hålla kursen rakt på henne. Hon fortsatte, nyfiken över vad hon skulle få se. Så tvärstannade hon — pricken, som nu var rätt nära, avslöjade sig som ett svarthårigt manshuvud. Hon trampade vatten, oviss om hon skulle simma vidare eller ej, men så gjorde hon helt om för säkerhets skull. När hon efter en stund kikade bakåt upptäckte hon, att pricken nu crawlade och hade vunnit betydligt på henne.

— Hallå där! hojtade han.

Hon sköt fart, ty man kunde ju inte veta vad det var för en karl, han sköt också fart, och han vann på henne. Precis som hon landade på skäret och andfådd kröp upp på det, kom han i fatt henne.

— Det var mig en baddare, sade han och kisade beundrande på henne. Jag har aldrig sett en flicka simma så bra.

Kring dagens bibelord.

Utvalda för Idun av prinsessan Ebba Bernadotte.

Tala Herre, ty din tjänare hör.

I Sam. 3:9.

Jag gömmer Ditt tal i mitt hjärta, för att jag icke skall synda mot Dig.

Psalm 119:11.

Jag tror, därför talar jag.

Psalm 116:10.

Edert tal vare alltid välbehagligt, kryddat med salt.

Kolosser br. 4:6.

Sedan Gud fordom många gånger och på många sätt, hade talat till fäderna, genom profeterna.

Hebr. br. 1:1.

Har Han nu, på det yttersta av denna tid talat till oss, genom sin Son.

Hebr. 1:2.

Han förkunnade sin lära för dem med makt och myndighet och icke såsom de skrifflärda.

Markus 1:22.

— Verkligen? utlät hon sig och tittade i smyg på honom. Hon tyckte han liknade en ung havsgud, med vattnet glänsande på de fasta, bronsbruna musklerna och det svarta håret smetande åt det nästan klassiskt formade huvudet.

— Ja, jag kunde inte begripa vad det var, som rörde sig emot mig, fortsatte han, och jag kunde aldrig tänka mig att en kvinna skulle våga sig så långt ut. Förresten visste jag inte, att det fanns några badgäster på det här stället.

Det klack till i henne.

— Nej, jag är ju inte precis en badgäst, sade hon och ansåg att hon talade sanning. Ty inte kan man väl kallas badgäst, när man bor hos lotsen Jonasson och är ute och söker Äventyret.

— Vem är ni då, fröken Afrodite?

Denna tillsynes så oskyldiga fråga, väckte till liv en liten varelse, som fanns någonstans i närheten, en av dessa smådjävlar, som alltid flyga omkring i luften och bäst det är slå sig ner hos hyggligt folk och ställa till oreda bara för sitt eget nöjes skull. Nu slog ett dylikt litet odjur sig ner hos Eva och viskade något i hennes öra.

Och så sade fröken Afrodite till herr havsgud:

— Känner ni verkligen inte igen mig?

Havsguden stirrade ihärdigt på henne som om det stått skrivet med fina bokstäver någonstans i hennes vackra ansikte vem hon var. Men han måtte inte kunnat läsa det.

— Nej, så sannerligen jag det gör!

Då skrattade hon kokett:

— Dåligt, dåligt — ni måtte aldrig gå på bio!

— Åh, har vi kanske sett varann på nå'n biograf?

— Inte jag er, men ni mig. Men om ni inte kommer ihåg i vilken film, så inte talar jag om det.

— Å säg det!

— Aldrig i livet. Jag älskar att vara inkognito. Det värsta jag vet är när folk vänder sig om efter mig på gatorna och här har ännu ingen upptäckt mig. Jag går omkring i gamla tarvliga bomullsklädningsor och njuter av att vara okänd. Men ni kan kalla mig för Evelyn, fast det är inte mitt rätta namn.

Han kallade henne för Evelyn, i början fröken Evelyn men sedan bara Evelyn. Hon berättade underbara historier om de eskapader hon varit med om, livsfarliga inspelningar, där hon än hängt på klippavsatser mellan himmel och jord, än störtat sig in i brinnande hus och än kastat sig ur automobiler, som gjorde 100 kilometer i timmen. Och då han tyckte sig ha sett både den ena och den andra scenen någon gång men kunde aldrig få ihop hela filmen, och än mindre kunde han minnas hennes täcka profil med den korta raka näsan från den vita duken.

Eva njöt, och ju värre hon bredde på om sina bragder, ju mer njöt hon. Alla de äventyr, som hon aldrig fått vara med om i verkligheten, dem genomlevde hon nu i fantasin med sin nye vän under de långa, härliga somrardagar de voro tillsammans. Det fanns bara en sak, som oro-

(Forts. nästa sida.)

83,774,000

Denna starka ökning visar otvetydigt att den kooperativa verksamheten ytterligare stegrats i effektivitet och omfattning.

Bliv medlem i Eder orts konsumtionsförening.

Kr. var KOOPERATIVA FORBUNDETS försäljningssumma för år 1924: en ökning under året av Kr.

11,500,000

Vårt kungapars och prins Wilhelms resa i Finland har som väntat försiggått under de hjärtligaste vänskapsyttringar från finnarnas sida. Här ses mottagandet i Helsingfors där presidenten Relander med fru hälsa sina gäster, för vilka små vitklädda flickor blomsterstrött vägen.

ade henne; vem var han egentligen, denne mystiske man, som dukit upp ur vågorna och bodde ensam i en liten stuga på fyrskäret utanför fiskläget? Ty så länge hon icke sade sitt namn berättade han ej vem han var, och inte heller sade han något, som kunde ge henne ledning. En dag trodde hon sig emellertid ha kommit hemligheten på spåret. Han kom och hämtade henne i fiskläget till deras dagliga segeltur i hans lilla kutter, och han hade röda fläckar på fingrarna.

— Åh, ni har skurit er! ropade hon förfärad.

— Nej, det är bara färg, sade han.

— Ni är målare! utbrast hon utan att minnas det hon lovat sig själv att aldrig spörja honom om något, som angick honom själv. Han svarade inte men log ett egendomligt leende.

På kvällen, när hon krupit ner i sin smala utdragssoffa hos Jonassons, funderade hon. Vem kunde han vara, denne hemlighetsfulle havsgud med färgfläckar på fingrarna, som älskade de gröna vågorna, de röda bodarna, de gula snäckhögarna och de grå sköt-larna lika mycket som hon själv — vem, om inte den berömde målaren? Ja just han, den berömde målaren, för vars tavlor skull hon kommit hit. Hon var lycklig över denna upptäckt, och hon ämnade inte

anförtro den till någon, inte ens till lotsen och allra minst till honom själv.

Från denna dag kom det något tillbaka-draget, ja blygt i Evas sätt mot sin vän, hon var inte längre backfischaktig och överdådig och skröt inte så gärna med sina filmbravader. Hon undrade om han någon gång skulle vilja måla av henne, och en dag kunde hon inte låta bli att fråga.

— Säg, skulle ni inte ha lust att måla mig?

Han stirrade på henne, så sade han:

— Jo, nog kunde jag ha lust alltid. Men inte nu, nu ha vi viktigare saker för oss.

Och det hade de. Till det yttre förde Eva precis samma liv som förut, badade, seglade och roade sig, men det var ändå en oerhörd skillnad, tyckte hon. Först hade dagarna krupit iväg, nu flögo de och utan att hon visste ordet av kom sista kvällen på semestern. De voro ute och promenerade på klipporna, blekgrå i det skimrande månskenet, som de hade för vana på sista tiden, och han hade lagt armen om livet på henne som han också hade för vana. Så slog de sig ner i en skyddad skrev, där det växte fetmossa och trift nära varandra, mycket nära.

— Evelyn, sade han lågt.

— Ja, viskade hon.

— Måste vi verkligen skiljas nu? fort-

satte han, skulle du inte vilja fortsätta att vara tillsammans med mig, sedan och alltid, alltid.

Han väntade länge på svar men då han inte fick något, frågade han ännu en gång, fast med osäkrare röst:

— Evelyn, bryr du dig inte alls om mig?

— Jo, jo, viskade hon hastigt, hur kan du tro —

— Nå vad är det då, Evelyn, min lilla flicka — är jag inte god nog åt dig?

Inte god nog — han! Åh, Herre Gud om hon bara kunde förklara! Den, dumma, löjligen filmhistorien! Hon försökte säga något, men hon kunde inte, han skulle bara föraktat henne. Hon slet sig ifrån honom, störtade upp, och i det obarmhärtiga månljuset såg han, att hennes kinder voro blanka av tårar. Utan att säga något sprang hon sig väg, ner för klippan, utefter stigen, hem till Jonassons stuga, där hon kastade sig på dragsoffan och grät, grät som hon aldrig gjort förr i sitt unga liv.

Båten gick klockan sex nästa morgon, och sju timmar tog det till Göteborg, så hon hade god tid att begrunda sitt äventyr. Hon bet sig i knogarna, medan hon tänkte på det, på sitt dumma, idiotiska, urfåniga Äventyr. Vad skulle han tänka om

(Forts. sid. 937.)

IDUNS FEST FÖR EKUMENISKA MÖTETS DAMER

En stämning av högtid och en stark känsla av samhörighet i de stora ideella livsfrågorna präglade Iduns fest på Hasselbacken, där ärkebiskopinnan och representanter för Amerika, England, Frankrike och Tyskland talade.

Damerna bänkade vid långborden.

Prinsessan Bernadotte inbegripen i ett livligt samtal.

Selma Lagerlöf.

Ärkebiskopinnan.

En glad grupp.

Man finner varandra på balkongen. Selma Lagerlöf i samspråk med Frida Steénhoff. Stairsrådingen Undén synes till vänster om Selma Lagerlöf, seende mot åskådaren.

Frau Oberin Emma von Bunfen, föreståndarinna för diakonissanstalt i Berlin, med en av sina svenska vänner.

Mrs Darlington (t. h.) och Fru Brita Lidbäck.

ENLIGT SAMSTÄMMIGT VITTNESbörd från deltagarna var Iduns fest på Hasselbacken onsdagen den 19 d:s synnerligen lyckad. Cirka 200 personer när-

voro, däribland prinsessan Bernadotte, statsrådinnan Undén, ärkebiskopinnan, flera utländska ministerfruar och dr. Selma Lagerlöf. Sedan gästerna hälsats välkomna

av Iduns redaktör, inleddes talens rad av fru Frida Steénhoff, som med några varmhjärtade ord framhöll religionens stora mål: att skapa vänskap och förståelse mellan folk

*Förtjust
över resultatet
blir var och en, som
vårdar sin hy med*

**FARENA
CRÈME**

*Den förekommer och
botar hudrodnad, finnar
och hudsprickor samt
håller huden sammetslen
och mjuk och utgör
dessutom ett utmärkt
underlag för puder.*

GAHNNS
HAFRECRÈME
FARENA

NAMNET GAHNNS
ÄR EN GARANTI FÖR
FÖRSTKLASSIGT FÄBRIKAT

**VITRUMS
FERROL**

är det kraftigast aptitgivande och mest stärkande av alla moderna organiska järnpreparat. Synnerligen lättsmält föredrages det av den ömtåligaste mage. Vid blodbrist och svaghet av största verkan. Dess angenäma smak gör att det med lätthet tages av såväl barn som vuxna.

Tillverkas å
**APOTEKET VASENS APOTEKS-
VARUCENTRAL VITRUM,
STOCKHOLM**

Originalflaskor om 500 gram.
Fås å alla apotek.
Nedsatt pris kr. 3.25 pr fl.

LUCKA **UTSÖKTA
KÄFFEBLANDNING**

Columbia
Brum
Extra

4:50
PER KG.

PAKET
nr. V. 268 72
FRAKTFRETT 2 1/2 KG. 11:25
**PERCY F. LUCK & Co.
STOCKHOLM.**

och individer, inte bitterhet och hat mot olika tänkande som man sett under religionens dagar. Ärkebiskopinnan, som presiderade, gav därpå ordet åt Mrs Adams Brown, som med värme och humor talade om sin entusiasm för Sverige, sin beundran för de svenska kvinnornas värdefulla insats på alla områden och tillika betonade sitt lands tacksamhet mot den nation, som skänkt dem John Eriksson. Därpå gavs ordet åt Mrs Woods, biskopen av Winchesters intagande maka, vars kloka och idealistiska synpunkter på ungdomens fostran mottogs med samma entusiasm som hennes älskvärda erkännande av svensk kultur. Nästa talarinna var Madame Jezequel, en livlig och övertygande fredsvän med stark tro på Nationernas Förbund och därpå Tysklands representanter Frau Paula Mueller-Otfried och Frau Oberin von Tiling, som vackert tolkade sitt lands tacksamhet för svensk hjälp i nödens stund.

Ett angenämt intermezzo var sångerskan fröken Ester Andées vackra och känsliga tolkning av Sverige och Värmland, du sköna. Värmlands sagodiktarska var ju själv närvarande och det var med synbar glädje hon åhörde sin hemlands sång. Ärkebiskopinnan grep tillfället att utbringa en hyllning både för Värmland och vår största nu levande författarinna.

Hade högtidsstämningen varit stark redan vid festens början, så kulminerade den, då ärkebiskopinnan sist av alla tog ordet och i gripande ord tolkade sitt intryck av dagens högtidlighet i Storkyrkan, som för henne flöt samman med minnet av konfirmationens stora stund. Det var under andlös tystnad och rörelse man lyssnade till hennes vackra lågmälda röst och när hon slutat sitt tal, var det för att avsluta festen med en kort bordsbön och en unison psalm.

Klick eller inte?

(Forts. fr. sid. 922.)

»det bruk som lanceras av klicken och vars tillverkningar utbasuneras i alla tonarter» har tillåtits att representeras på utställningen. Uteslutna äro däremot »en mängd olika och mycket framstående glas-tillverkningar av vilka flera sedan gammalt med världsrykte». Det måste väl på klar svenska vara A.-B. De svenska Kristallglasbruken med sina tillverkningar vid Kosta, Rejmyre, Eda m. fl. bruk, som här avses, ty hr Burmeister tänker väl inte på sina egna små imitationer av Gates, Halds och Ollers' glas? Vad dessa aktade bruk beträffar har jag nöjet minnas det bästa samarbete med dem vid bl. a. utställningarna i Göteborg och Helsingfors, och bestyrelsen för Parisutställningen inbjöd givetvis De Svenska Kristallglasbruken till deltagande i även denna utställning. Men det är varken bestyrelsens eller klickens fel att bolaget icke

Iduns byrå och expedition,

Mästersamuelsgatan 45, Stockholm.

Redaktionen: Kl. 9—5 | Expeditionen: ... kl. 9—5
Riks 8660 — Norr 9803 | Norr 1602 — Norr 6147
Red. B. Carlsson kl. 1—3 | Annonskontoret: kl. 9—5
Riks 8660 — Norr 402 | Riks 1646 — Norr 6147

Iduns annonspris:

Pr millimeter enkel spalt:

35 öre efter text. 40 öre | Utländska annonser:
å textsida. Bestämd plats 45 öre efter texten, 50 öre
20 % förhöjning. Led. pl. å textsida, 20 % förhöjn.
och Plattsökande 25 öre. | för särskilt begärd plats.

Iduns prenumerationspris:

Idun uppl. A.	Idun uppl. B.
Helt år 15:—	Helt år 17:50
Halvt år 8:—	Halvt år 9:—
Kvartal 4:25	Kvartal 4:75

ARMOFIN ÄR MEDLET

Om Ni besväräs av armsvett eller fotsvett, använd då ARMOFIN, som borttager såväl svettning som lukt. ARMOFIN behöver endast strykas på en gång i veckan eller i många fall var 14 dag och är fullkomligt oskadligt. Innehåller ej formalin eller liknande hudretande medel.

ARMSVETT och FOTSVETT

äro ytterst plågsamma åkommor, och den dam eller herre, som håller på sin personliga kultur och kroppsvård, vill ej gärna förråda sig genom svettlukt. Kasta bort de ohygieniska svettlapparna, använd ARMOFIN och känn Eder torr och sval under armarna samt spara Edra blusar.

ARMOFIN säljes överallt till kr. 2.50, 3.50 och 4.50. Till landsorten sändes ARMOFIN mot efterkrav vid hänvändelse till

Kem. Tekn. Fabr. Armoфин,
Storgatan, 22 Stockholm. Tel. 760 57.

STEINWAY & SONS

STORT LAGER I ENSAMÅGENTUREN!
LUNDHOLMS PIANOMAGASIN
STOCKHOLM • JÄKORSBERGSGATAN 79

Måltidsvatten som hälsokur

erhåller man av Fruksalt-Samarin; det ger en läskande och härlig kolsyredryck, som piggar upp aptiten och befordrar ämnesomsättningen, renar och uppfriskar blodet, befriar magen och tarmarna från otjänliga ämnen, utdriver den skadliga urinsyran, gifter som måste rensas bort, varmed undandröjdes grundorsaken till dålig hälsa; hela organismen sättes i god form.

Drick därför dagligen Fruksalt-Samarin. Pris pr fl. kr. 2.50; motsvarar 25 fl. mineralvatten. Erhålles å apotek, hos drog-, färg-handl. m. fl.

Cederroths Tekn. Fabrik, Sthlm

Liktornar,

hudvalkar, hudblåsor, o. vårtor avlägsnas säkert o. smärtfritt med

KOKIROL.

Av läkare rekommenderat. Millionfallt beprövat. Mot fotsvett, skavsår och fotbränna Kokirol fotsalt. Fås i alla apotek o. välsorterade kemikalieaffärer.

Ett trevligt hem

erhålles med en
vacker tapet
från

Norrköpings Tapetfabrik

Vid Engelska sjukan Bleksom Skrofler

och aptitlöshet hos barn i alla åldrar har Emulgon (vitaminrik fiskolja i förening med Phospho-Energon och kalk) givit utomordentligt goda resultat. Redan efter kort tids användning ger sig en märkbar förbättring tillkänna, aptit och vikt ökas, sömnen blir lugn och stärkande. Under rekonyalescens och svaghet förorsakad av klena lungor, körtelsjukdomar, blodbrist etc. är en Emulgonkur synnerligen välgörande.

Giv Edra barn

EMULGON

Fås på alla apotek i originalfl. om 200 och 1.000 gr.

Mot
trötthet
och
allmän svaghet
användes

Ferrin

Ökar krafterna.

LÄDER-ARMBAND

Märke: "MIDGET"
(Patent o. lagl. reg. varumärke)

KR. 2 KR.

Världens mest praktiska läderarmband

Klockan sitter absolut stadigt och kan icke glida av armen

Sydda remmar av bästa engelska kvalitet.
Bese prov på Eka Midget hos urmakaren.

TVÄTT.

För välgjort arbete, sänd Eder tvätt till
STOCKHOLMS TVÄTTANSTALT.
Telefon Huvudsta 1 09.

**Strumpstopning
med maskin.**

En nyuppfunnen billig och praktisk hastighetsstoppare som envar bör förskaffa sig.

En firma i Malmö har nyligen utsläppt i marknaden en liten praktisk apparat, benämnd "Stickstrumpan", för stopning av strumpor, trikåvaror, linne och vävnader av alla slag.

"Stickstrumpan" är genom sitt kvalitetsarbete en för varje hushåll oombärlig, praktisk o. oöverträfflig artikel.

Under det att förr stoppning av strumpor och uppbyggnad av linne ofta för husmodern var ett mödosamt och besvärligt arbete, blir det numera med hjälp av hastighetsstopparen "Stickstrumpan" ett rent nöje. Det arbete, som förr tog timtal i anspråk, utträttas med hjälp av "Stickstrumpan" på några få minuter. Handhavandet av apparaten är så lekande lätt att var och en genast kan påbörja att arbeta med densamma. Varje litet barn, ja, t. o. m. personer med svaga ögon äro i stånd att med hjälp av "Stickstrumpan" utföra det finaste arbete. Apparaten fördelar och den tidsbesparing som uppnås genom användandet av densamma kan icke nog framhållas. Den med apparaten utförda, regelbundna vävningen kan omöjligt jämföras med ett för hand utfört arbete. Det besvärliga och tidsödande handarbetet bortfaller om Ni använder Eder av "Stickstrumpan". Hastighetsstopparen "Stickstrumpan" ägnar sig för all slags stoppning, från finaste linne till de grövsta yllestrumpor. Gammalt upprepgarn kan användas lika gott som nytt.

"Stickstrumpan" inbesparar tid, arbete och pengar och bör ej saknas i något hem.

Apparaten, väl emballerad och försedd med påbörjat provarbete samt utförlig bruksanvisning, erhålles för det billiga priset av kronor 3:90 plus frakt, och råda vi envar som ännu ej förskaffat sig densamma att genast tillskrivna fabrikanter Adressen är endast Sydsvenska Maskinimporten, Avd. 12, Malmö.

Firman antager även agenter å alla platser mot hög provision och fast lön. (Annons.)

ansåg sig hava det intresse för den internationella marknaden, att den ville ikläda sig de uppoffringar som deltagandet i utställningen krävde.

Men när det siamesiska brödraparet S:t Göran—Gabriel vill komma »klicken» till livs äro inga tillhyggen att förakta.

Erik Wettergren.

I Lund ha nyligen sammanvigt justitieminister Thorsten Nothin och fröken Vera Åkerman, dotter till f. d. justitieministern, häradsförordning Assar Åkerman, Halmstad, och hans maka f. Borg.

Bångsbo.

(Forts. fr. sid. 927.)

Säkert var det en sådan stilla högsommarnatt — ty när är man vemodigare än då? — som gårdens åldrige tomte mötte den unge diktaren och tänkaren, som också hämtat sin brud från den gamla gården. Skalden har beskrivit för oss, hur han fann honom: »han står där grå mot ladugårdsvägg — tittar emot skogen där gran och fur — drar kring gården sin dunkla mur — grubblar, — fast ej det lär båta! — över en underlig gåta.»

Möttes manne deras grubblande blickar? ty diktaren stod också stilla under parkens valv och genom hans själ dallrade aningen om livets och dödens mening och sammanhang. Om han fann vad han sökte? Det vet man ej, men man vet att diktens vägor vällde starka och sköna genom hans själ — fram till oss. Ty det ligger sannerligen stor trolldom över den stund, då en diktare får stå öga mot öga med gårdens tomte!

Det sägs, att det också var här han skrev dikten om sin och människosjälens och tomtens eviga längtan att veta — den dikt som gått så vida i vårt land och blivit alla så kär! (ty var finns väl det barn i Sverige som inte någon gång läst V. Rydbergs »Tomten»?)

Men åter växla tider och dagar. En morgon står gården än en gång öde och tom. Alla de unga ha för längesen flugit ut och byggt egna reden och deras båda gamla ha lagt sig till vila på sina goda gärningar. Endast tomten finns alltid kvar och vakar över gården, men allt svårare blir honom gåtan:

"Varför släkten följa på släkten snart, Blomstrade, åldrades, gick — men vart?"

Och åren myllas ned, som blad om hösten — och frågorna med dem. Och vecken bli djupare på tomtens panna

Så lydde sagan om midsommarafton då man gick och drömde sig kvar bland de höga träden.

Den gamla gården är nu det Bångsbo, som skyntar fram bland lummiga lövmassor vid Sandlyckan å Säröbanan.

Till ett vackert äreminne över sina föräldrar, som byggde och bodde där, skänkte syskonen Hasselblad, nu själva en äldre generation, sitt vackra, kära barndomshem

Ett besök i filmens Eldorado.

Strålände sol — intet regn sedan december — konstgjord bevätning över parker, avenyer och palmlundar — en aldrig sinande ström av automobiler, elektriska tåg och spårvagnar samt massor av glada och förnöjda människor. Tåg, som gå till Hollywood och Universal City äro överfulla. I går besökte vi den förstnämnda platsen — i dag skola vi till den senare, varför vi begiva oss till stationen i Hillstreet för att se, huru vi kunna komma dit. Tidtabellen upplyser, att elektriska iltåg avgå tio minuter över varje full timme från kl. fem på morgonen till kl. ett på natten. Tåget kl. 10.10 f. m. passar oss utmärkt, och det bär iväg — först genom Los Angeles — därefter mot Hollywood, varest vi svänga av och passera Beverly Hill, alla filmstjärnors "eldorado".

Färden till Universal City varar en timme och tjugo minuter, en tid, som dock förrinner lekande lätt, först och främst tack vare den härliga utsikten men även för studiet av alla dem, som stiga på vid hållplatserna.

Det är min fru, som först får upp ögonen för dessa mystiska figurer och fäster min uppmärksamhet på en konstfikt feminin varelse, vars utseende otvivelaktigt leder tankarna till typen "utpräglad harpa". Hon sminkar och kråmar sig värre och är beprydd med en hatt, som ser ut att ha varit med i slaget vid Poltava.

Till vår förvåning upptäcka vi strax därefter en dam, som helt ogenerat gör så gott som hel toalet på tåget — och ännu en typ liknande en veritabel fågelskrämma. Hennes krigsmålning går mest i gult och grönt.

Medan vi äro upptagna med funderingar över vårt underliga och något väl ogenerade resällskap, stannar tåget vid en av de sista hållplatserna och ännu omedelbart av en hel svärm cowboys, av vilka ett par igenkänns från Universalfilm. Då står plötsigt förklaringen på det hela framför oss, och vi få oss ett gott skratt. Vi hade ju totalt glömt bort att det var Universal Citys iltåg vi foro med och förstodo nu med ens, att det var försenade filmskådespelerskor, som begagnade tiden på tåget till att göra sig i ordning för kameran. Vi avslöja oss. Stor presentation. Ryktet, att vi äro ett par resenärer från Sweden, som skola ut och se på inspelningarna av "Phantom of the Opera", flyger på snabba vingar.

Tre av "de stora" regissörerna äro också med på tåget, och de inbjuda oss att övervara deras inspelningar. Vi tacka och lova att komma.

Väl framme försvinner vårt resällskap hastigt på olika vägar in i Cityn, och vi försöka följa deras exempel, men överallt mötas vi av ett: "Finnes entrékort?" På vårt nekande svar mottaga vi ett obevekligt: "Tillträde förbjudet!" Här tycks allt vara på sin plats — inga mutor hjälpa — och så hala vi upp våra introduktionspapper. Dessa voro emellertid som ett "sesam", och vi blevo hjärtligt välkomnade. En ciceron ställdes ögonblickligen till vårt förfogande. Nå, det där lät ju bra, och vi förstodo, att alla besvärligheter nu voro överständna.

Vår ledsagare förde oss först på en hastig rond omkring i filmstaden, varvid vi blevo i tillfälle att konstatera, att där f. t. inspelades icke mindre än åtta stora filmer och ett tiotal mindre, sam-

tidigt som det på ett tjugotal ställen nedtogs och uppsattes deko-rationer, dels till de pågående inspelningarna och dels till kommande.

Naturligtvis voro vi förfärligt intresserade av att åse skapandet av filmen "Phantom of the Opera", men då vi upptäckte Reginald Denny, Hoot Gibson, Mary Philbin och Norman Kerry m. fl. storheter, kunde vi inte motstå att stanna och se dem i arbete.

På ett hår när hade vi kommit med i en större bankett, utgörande ett avsnitt i en av Universals större filmer, men då vi varseblevo alla de stackars hungriga statisterna, vilka med allt annat än blida ögon sågo, att vi voro på väg taga förtjänsten från dem, avstodo vi från åran.

Intressant var att se då en närbild togs av en av stjärnorna. Hon skulle i denna se glad och övermåttan road ut. En av "de stora" sade: "Se här, mrs och mr K., så skola ni få bevittna, huru mycket besvär vi få ha, för att få en av våra stjärnor att se glad ut fem meter. Två kameramän riktade sina objektiv mot det olyckliga offret. Tre eller fyra lampor kastade sina intensiva strålar på hennes ansikte. En känd komiker berättade en lustig historia, medan ett fantastiskt utklätt jazzkapell spelade en dämpad men glad melodi. På en vink av regissören började fotograferna arbetet lagom tidigt för att få de önskade fem meterna. "Detta", sade 'den store', "är dock intet mot vad som erfordras för att få fram det verkligt sorgsna och förtvivlade uttrycket. Jag minnes sålunda en scen i 'Phantom of the Opera' där — ja, det var Mary Philbin — skulle se övermåttan förtvivlad ut. Vi gjorde allt. Omöjligt att få det rätta uttrycket. Till slut blev skådespelerskan förtvivlad över att icke kunna lyckas, och en verklig tår av grämlase smyger sig ned för hennes kind. En vink till kameramännen och — ja, ni kunna själva konstatera, när ni få se 'Phantom of the Opera', om det blev bra eller ej."

Vi hade nu fått så att säga "blodad tand" och ville genast se varest denna film inspelades. Man ledsagade oss till en hel liten stad, uppbyggt enbart för inspelningen av "Phantom of the Opera". Om vi trodde, att här handlade sig om deko-rationer, blevo vi genast tagna ur denna villfarelse. En av de många gatuscenerna höllo just på att inspelas, och vi fingo bevittna, att det var verkliga hus, som blivit uppförda. Till och med brunnarna voro äkta. Ett par av underregissörerna, som för tillfället voro lediga, sågo vår förvåning, beslöto antagligen att öka den, vilket även lyckades. De bådo oss nämligen avlägga ett besök i Operans inre. Döm om vår förvåning, då vi fingo se, att det även filmades där inne. "Den innescen tilldrager sig samtidigt med gatuscenen, som ni sågo", yttrade vår ciceron, "och för att få det hela naturligt, tagas båda situationerna på samma gång. Till ett sådant förfarande behöves både plats och folk. Vi ha båda delarna", tillade han med stolthet. "Men", sade han efter en paus, "så blir också, om icke alla tecken slå fel, 'Phantom of the Opera', säsongens största och mest omtalade film."

Vad nu det sista angår, så kan jag villigt instämma, ty överallt inom filmvärlden talas det om 'Phantom of the Opera'.

Kej.

Phantom of the Opera

årets största film
kommer inom kort

Krantz

*En tesked av Kanolds
Vasa Cacao giver eder
en sund och billig morgondryck*

BRÖDERNA KANOLD A.-B. GÖTEBORG
CHOKLAD-, CACAO-, KONFEKT- & WAFERS-
FABRIKER

LEVERANTÖRER TILL SVENSKA HOVEN

GYNNA SVENSK INDUSTRI! - KÖP SVENSK CACAO!

Varje kvinna med självaktning vill vara vacker och frisk. Ingenting förräder större ringaktning för denna regel än misskött tänder. Tänderna hålla sig själva friska, om man rengör dem ändamålsenligt. Härtill erfordras en riktigt konstruerad tandborste, Pro-phy-lactic. Dess borst är sammanknippade i knippor, med uddformade toppar. De tränga in mellan tänderna, d. v. s. dit varest matresterna fastna. I borsstens ände är knippan särskilt stor och så formad, att man kan nå såväl tänderna längst bak som insidorna.

Pris: För vuxna Kr. 2.25
För skolungdom » 1.75
För barn » 1.25
Lyxmodell (4-radig) » 2.75

Alla tre storlekarna tillverkas i tre hårdhetsgrader: hård, medelhård och mjuk. Välj hård!

Generalagent för Sverige:
Encqvist, Holme & Co. A.-B.
Vasagatan 15-17
STOCKHOLM

Erhålls överallt. Äkta endast i den hygieniska, gula asken.

till ett vil- och sommarhem för lärarinnor från Göteborgs flickskolor i första hand och sedan, — i mån av utrymme, — från det övriga Sverige. Den ledande tanken i gåvan var den, att man icke allenast skall värna om barnen, men också om dem, som slita ut sig att lära och fostra dem.

De skänkte hemmet, alldeles som det stod — det var bara att flytta in. Orubbat, i sin gedigna, flärdfria och förnäma gamla herrgårdsstil står allt kvar som i gamla »patrons» och fruns tid. Endast det dit-hörande stora jordbruket har gått till andra händer. Möbler, tavlor, böcker, allt följde med gården — likasom de gamla trotjänarna. Samma trädgårdsmästare, som arbetat under »patrons» i fyrtiosju år — ty »husbondefolket höll hans flit i ära» — skötte Bångsbo trädgård tills för något år sedan händerna slaknade kring arbetsdönen. Men hans gamla hustru går där ännu som gårdens älsta, omhuldad av alla, och dottern sköter under sommarmånaderna en del av inomhussysslorna. De betraktas snarast som ett arv, som knyter det gamla vid det nya, i en fortlöpande tradition.

Icke ens i de många sovrummen ha möbelmagasinens typer behövt anlitas: man vilar i goda, gamla länstolar eller gungar nerverna till ro i någon hederlig gungstol. Ett annex är tillbyggt i trädgården, även det genom en större gåva från familjen Haselblad, vars skötebarn hemmet är, som man väl förstår — och med de rum som på så vis kommit till, kunna nu en cirka tjugofem lärarinnor på en gång få njuta av sol, skugga, vila och bad.

Den stora trädgården ger bär och grönsaker och under de jättelika kastanjerna alldeles invid huvudbyggnaden är ordnad en naturlig sommarmatsal, när vädrets makter äro nådiga.

För gästernas välbefinnande och trevnad och goda kost sörjer »Husmodern» med sina tvänne hjälparinnor.

Och vem vet? Kanske också gårdens tomte? Ty trivseln tycks icke vika från den kära gamla gården! — Eller kanske även — för att vara riktigt sammalmodig — den välsignelse, som följer goda människors verk?

Idyllen vid Trälhavet.

(Forts. fr. sid. 924.)

grethelund. Från början, redan på 1300-talet, hade godset lytt under S:ta Clara kloster i Stockholm, sedan kom det under Penningby, tills riksrådet Åkerhielm förvärvade det 1718, när han kom hem från Karl XII:s krig. Riksrådets far var en prästson från Åkers socken vid Mariefred. Han var guvernör för ett par unga herrar de la Gardie och blev adlad på grund av sina förtjänster.

En hel del moderniseringar utfördes av den nuv. baronens far som också samlade ostindiskt porslin och fajanser. Hans far återigen älskade tavlor och förde hem vad han kunde finna därav.

Särskilt anmärkningsvärd är en Bredamålning i matsalen, den största Breda som finns, sägs det, utomordentligt varm i färgen och med schvung i utförandet.

I baronens skrivrum stannar man särskilt framför ett bord belamrat med gamla vapen, en turkisk sabel, minne av någon Åkerhielms turkiska tjänst och en harakiri-dolk med en grym, tudelad, vågig och böjd klinga, den japanska adelns självmordsvapen.

Från Margrethelund är det 20 minuters färd i motorbåt till Vaxholm. Hela familjen utom lilla babyn följer med vid avskedet för att få sig en båttur. I korgstolarna

BLOMSTER hälsningar

Kungl. Hovleverantör
över hela jorden.

Beställningar å blommor ombesörjes kostnadsfritt under garanti för omsorgsfullt utförande å alla platser av

VASA BLOMSTERHANDEL

GUSTAF EKMAN,
GÖTEBORG.

Telefoner 10365, 4314. Telegr. Vasa.

Medlem av Föreningen för blomsterbeställningsförmiddling samt de internationella organisationerna F. T. D. U. S. A. samt B-V i Tyskland 6000 medlemmar.

Säg det med Blommor!

Våra svenska instrument äro bäst och i förhållande till kvaliteten billigast
MALMSJO-BILLBERG
ÖSTLIND & ALMQUIST
GUSTAFSON & LJUNGVIST
RÄLIN
GÄVLE ORGEL- & PIANO.

SEDAN MER ÄN 70 ÅR
VÄRLDSMÄRKET
I SYMASKINER.

VACO REDUCING CUP

Det enklaste sättet att reducera överflödig fetma och behålla en smärt, behaglig och vacker figur. Ingen diet. Inga piller. Inga olägenheter. Denna metod tager endast få minuter i anspråk per dag. Prospekt på begäran.

OBS! Varning för efterrapning.
VACO-INSTITUTET
Riddareg. 14. Stockholm. Ö. 5254.

LIKORTNAR
fotsvullnad o. annan fotortyr botas enl. bruksanvisning med

NOGIBOL-FOTSALT-PLÅSTER

Ett fotbad endast 15 öre.

NOGIBOL-Plåster,

smärtstillande, m. 5 lik-

torsringar 1 kr., d:o utan ringar, stor bit 75 öre. Vågra köpa utländska fotpreparat. Tillv. TEKN. FABR. BORE, Stockholm

GLORY TANDCRÈME

TRICOPHEROUS
är världens förnämsta
HÅRMEDEL
och överträffas icke av
något annat liknande
preparat.
Pris pr fl. 3:75.
Erhålles hos alla 1:sta
klass Parfymeri, Damfri-
sering och Drogaaffärer.
Ensamförsäljare:
MADSEN & WIVEL,
Köpenhamn.

Begär offert.
Effektivaste
värmelednings-
WOCO
spisar.
WOCO-VERKSTÄDerna, Motala

FLORODOL-TVÅL
För Rationell Hudvård
Parfymeri
FLORA, GEFLE

ombord på motorbåten sitter man bekvämt, det blå vattnet skummar om bogen på den smäckra lilla båten, chauffören sitter vid ratten i fören. Det är friskare att åka bil så där över sjön än på landsvägen en varm och vacker sommardag.

Utifrån sjön ser man slottet höja sig vitt och lugnt som en kyrka ur den lummiga grönskan.

»Idyll» är ett så banalt ord. Men det kanske ändå kan användas om ett ungt par på ett lugnt och fridsamt slott en lugn och fridsam dag.

I. B—D.

Fröken Evas sommaräventyr.

(Forts. fr. sid. 932.)

henne, han, den store, berömde konstnären, vars tavlor hon älskade och skulle älska än mer hädanefter? Skulle han kanske gå på bio och söka efter henne, se film efter film utan att finna sin filmflicka? Och skulle han kanske tro, att hon var sinnesrubbad, led av storhetsvansinne, när han aldrig fann henne? Hon skulle kunnat skrika, så ond var hon på sig själv för sitt enfaldiga påhitt att agera filmdiva och för sin löjliga äventyrlusta.

Nu hade hon upplevat Äventyret, och nu kunde hon vara nöjd. Nöjd med att fara hem ensam och förgråten med bara en tanke i huvudet: att han aldrig skulle få veta hennes lögner, istället för att resa som en liten lycklig fästnö med den stora, underbara hemligheten i hjärtat att hon var förlovad med Honom, den ryktbare målaren som hon älskade. Aldrig mer skulle han få se henne, och fick han det, skulle hon hellre förneka sig själv än berätta sanningen. Hans dröm om henne skulle hon aldrig riva sönder, och själv skulle hon genom livet minnas sitt underbara sommaräventyr.

Det var en liten blek och tyst Eva, som de glada kamraterna inte alls kände igen. Inte hade hon något roligt att berätta, inte intresserade hon sig för något, inte ens för den nya stiliga kamrern, som flickorna tisslade om.

Det gick ett par dagar utan att hon stötte på bolagets senaste hjärtekrossare, men så hade hon ett ärende till hans rum och knackade på.

— Stig in! ropade en röst, som hon tyckte sig känna igen. Hon steg in och såg trots allt en smula nyfiket mot skrivbordet. Där satt den nye kamrern... hennes målare!

När Eva fyra månader senare förlovade sig hemligt med kamrer Malm kröp hon in till honom och viskade i hans öra:

— Tvivelde du aldrig på att jag var filmstjärna?

— Jo, sade han stillsamt, hela tiden. Annars hade jag aldrig kommit på den idén att gifta mig med dig. Men tvivelde aldrig du på att jag var målaren?

— Nej, sade hon, inte en sekund. För annars hade jag förlovat mig med dig bums, när du friade!

MARGIT WALDÉN.

Om Idun

blivit slutsåld på båtar och tågså var vänlig anmäl detta omgående till Iduns Exped., tel. 1646 och Norr 6147.

Shinglat,

bobbat eller »långa flåtor» är en smakfråga. Hur håret än är behöver det dock ett verkligt medel, som hindrar dess avfallande, gör det glänsande och lätt att frisera. Håret behöver

F. PAULI'S AZYMOL-STIMULUS

Hygien i hemmet — hälsans bevarande

ernås säkrast genom att fernissa golven med

Beckers

Linoleumfernissa

Säljes hos alla färghandlare.

En Nafveqvarns trädgårds-vält behöves nu för iordningstallandet av tennisplanen och trädgårdsgångarna.

Vi tillverka prydliga trädgårdsurnor, soffor och bänkar, solvisare m. m., utförda efter skulpturer av nu levande svenska konstnärer.

NÄFVEQVARN S BRUK

— Grundlagt 1623 —

N Ä F V E Q V A R N

IDUNS SKÖNHETS- INSTITUT

N:r 83. Jag har råkat ut för obehaget att det uppstått kala fläckar i mina ögonbryn. Vad kan man göra åt den saken, så att ögonbrynen åter bli jämna?

Orolig.

Tinktur mot hårfall i ögonbrynen. 2½ gr. rosmarintinktur, ½ gr. kantaridinktur, 25 gr. kamfersprit, 25 gr. fin eau de cologne. — Endast de kala fläckarna gnidas lätt med en liten bomullstuss doppad i lösningen. Skall ske med försiktighet, så att intet av vätskan kommer åt ögat.

N:r 84. Som jag själv sköter mitt hem och ej får skona mina händer, uppstå emellanåt s. k. självsprickor på tummarna invid naglarna. Finnes något medel att stärka huden och någon bot för det onda?

Fru B.

Huvudsaken är att alltid vara mycket noga vid tvättningen av händerna och använda god, fet tvål. Därefter torka fingrarna med omsorg på ren handduk, så att ingen fuktighet stannar kvar. Efteråt kan ni ingnida någon lenande crème eller lika delar citronsaft och eau de cologne. För att läka sprickorna, lägger ni om aftonen på omslag med hydrozon-salva eller Burows salva på litet vadd med bandage över.

N:r 85. Läste i föregående n:r om en gammal huskur för att få fylliga bröst. Fru Skönhetsdoktorn vet kanske även någon för att få slappa hängbröst mindre och fasta. Så tacksam för svar vore.

Omodern 20-åring.

Begagna brösthållare att knäppa fram till. Dessutom skall ni varje dag göra några gymnastiska rörelser, sådana som beskrivas i sv. på fr. 77 i n:r 30. Det är enda sättet att få fasta bröst. Att ofta bada och taga heltvättningar bidrar också till att göra hullet fast.

Ett glädjande budskap till alla feta.

Fetmans problem är löst!

Behandlingen av fetma har hittills i huvudsak bestått i en reglering av födans beskaffenhet, förbunden med ett dagligt mått av kroppsrörelsen. Fetma låter sig emellertid i många fall icke avlägsnas med denna behandlingsmetod, beroende på att den ofta orsakas av störningar i ett flertal innersekretoriska körtlar. Man har nämligen funnit att kroppens förmåga att utnyttja födoämnen minskas genom bristande funktion hos dessa körtlar, varigenom onormal fettavlagring uppstår. För att fetma således med framgång skall kunna bekämpas måste kroppens ämnesomsättningsförmåga ökas, och detta kan endast ske genom tillförsel av körtelsekret. På grundval av denna erfarenhet har d:r Georg Henning framställt sitt preparat Lipolysin. Lipolysinet har blivit kliniskt prövat och svenska läkare auktoriteter ha offentligt bestyrkt medlets fulla effektivitet. Lipolysin säljes endast på apotek och tillhandahålles i förpackningar om 40 tabletter till Kr. 8:50, om 100 tabletter till Kr. 20:—, 1—2 tabletter 3 gånger dagligen är normal dos. Vit förpackning för män, röd för kvinnor. Prospekt på begäran från Elefantens Droghandel, Stockholm.

**LIPOLYSIN
MOT
FETMA**

N:r 86. Undrar om Fru Skönhetsdoktorn skulle vilja vara av den godheten att ge mig ett råd. Mitt hår är kort och tjockt och strävt samt verkar mycket sprött och klyver sig i topparna. Annars är det nog så berrigt och krusigt, men på grund av sin glanslöshet verkar det embuske. Vad skall jag nu göra för att få det litet behagligare? Skulle så gärna vilja ha något ofarligt medel för att få det litet mjukare och glansigare utan att burret går bort. Mycket tacksam för svar är

Ninni.

På er beskrivning låter det som om ni i sommar utsatt håret alltför mycket för solen, ty då brukar det blir blackt och glanslöst. Det blir nog så småningom bra. Om ni en gång i månaden tvättar det så som flera gånger beskrivits i dessa spalter. Men glöm aldrig att efteråt sedan håret är torrt ingnida något fett, helst svavelopomada, i hårbotten. Därtill måste ni dagligen efter kamningen borsta håret väl i olika riktningar, så blir det nog snart glansigt. Till en början kan ni ta något litet briljantin på borsten.

I sv. på fr. 59 i n:r 21 står recept på en hårtinktur för torrt hår.

N:r 87. Mitt kortklippta hår skall nu växa ut. Kan håret fördäras genom att jag krusar det var dag med varm tång tills det kan sättas upp. Mycket tacksam för svar är

Gita.

Håret fördäras ej om bara inte tången är för het. Men så fort det går för sig, bör ni hellre lägga upp håret på sämskskinnsapiljötter.

N:r 88. 1) Hur får man bort hår på armarna med pimpsten? 2) Har genom att klippa nagelbandet, fått värtliknande bildningar, hur få bort dessa? 3) Min hy är liksom vitknottring om man ser den i en viss dager, kan det borttagas? 4) Är gränslöst hjulbent,

kan jag få benen raka? Tacksam för svar är

Ung skånsk fru.

1) Det är endast i lindrigare fall det går att ta bort håren med pimpsten. Man lägger då på omslag med hett såpvatten, och när detta legat på ett par timmar gnider man lätt över huden med en slät pimpsten. — 2) Ni bör gå en tid och behandla naglarna hos en manicurist tills förhårdningarna gått bort och sedan ej vidare klippa nagelbanden. Det behövs heller inte, om de dagligen lossas

Allmänt illamående

och "värk i hela kroppen" äro vanliga symptom på att förkylning, halsfluss, influensa eller annan infektionssjukdom är i faggorna.

Det gäller då att hämma det onda med det bästa och säkraste botemedlet som finnes — Globoid. Tag genast ett par Globoid-tabletter, och Ni skall bli förvånad över deras snabba och effektiva verkan. Förkylningssjukdomen får ingen kraft att bryta ut och alla smärtor försvinna.

Samma lindrande verkan har Globoid vid huvudvärk, reumatism, gikt och alla nervsmärtor. Globoid verkar kraftigt utan att på minsta sätt skada hjärtat och magen.

Globoidtablettorna äro smakfria och välla på grund av sin ovala form ingen svårighet att intaga.

Globoid säljes (utan recept) å alla apotek i flaskor om 40 och 20 tabletter å ½ gram till ett pris av kr. 2:30 och 1:25 pr flaska.

№4711. Eau de Cologne

I balsalen

bör luften bemängas med »4711». — De dansande till behag och svalka — »4711» har alltid en angenäm frisk doft.

FRÅGOR OCH SVAR

Fråga: Om en äldre herre som jag ej är bekant med, men som jag endast blivit presenterad för giver mig en låda konfekt, behöver jag då taga honom i hand och tacka eller är det lika trevligt att endast niga och säga tack, isynnerhet som han ej direkt lämnar den till mig utan ställer den på bordet framför mig.

Stina 17 år.

Svar: Någon handskakning är inte nödvändig om det bär Eder emot. Gamla herrar som uppvakta 17-åringar kunna gärna hållas kort.

Fråga: Var finns att köpa bomullsfröttégarn som användes till beskrivningen av barnklädningen i Idun n:o 32 d. å. och vad är priset.

B.

Svar: Om Ni tillskriver vår Handarbetsavdelning, och bifogar svarsporto, så erhålles upplysningar var garnet finnes samt pris.

B. L.

Fråga: Vad är namnet och priset på avlidne författare Dan Anderssons arbeten och å vilket förlag finnas de att tillgå.

Intresserad.

Nämnde författares verk ha utkommit på Tidens Förlag och bestå av fyra band.

Romaner pris 7.25. Kolarhistorier 7.50. Visor och Ballader 5.25. Posthuma Noveller 7.25.

Fråga: I undertecknads samhälle är det meningen att bilda en föreläsningsförening. Under vilka villkor kan statsbidrag för föreläsningsverksamheten erhållas och vart skall man hänvända sig för att få ev. statsbidrag? Finns det "normal"-stadgar för dylika föreningar?

Oviss.

Svar: Om ni vänder er direkt till Föreläsningsbyrån, Norrlandsgatan 17, Stockholm, får ni prospekt och alla nödiga upplysningar för bildandet av en föreläsningsförening.

Fråga: 1) Om man vill tvätta upp en del vita saker i ett handfat, hur få dem verkligen vita utan kokning?

2) Om man vill ha s. k. "bok" med en handlande, bör man då ha 2 likadana böcker, där utgiftsposterna införas omedelbart? Eller hur eljest kontrollera? Nygift.

Svar: 1) För en eller annan gång kan man tvätta upp vita saker eller kläder utan att koka dem,

Nervernas besegrare.

Ett meddelande till alla som äro i behov av ett ögonblickligen nervlugnande och rogivande medel.

Elefantens Droghandel, Stockholm, har nyligen i handeln utsläppt en ny, av dem tillverkad specialitet, Somnogan. Detta preparat är fullkomligt oskadligt men likväl så gott som omedelbart nervlugnande och rogivande. Somnogan är icke vanebildande och förorsakar inga bi- eller efterverkningar såsom däsighet, dålig andedräkt, finnar etc. Somnogan finnes i rör om 20 tabletter till ett pris av kr. 2:50, och erhålles å apoteken.

På begäran får jag härmed intyga, att enligt uppgifter i den medicinska litteraturen, somnogan-substansen (CH₂)₂ CH₂CHBr. CO.NH.CO.NH₂, har en omedelbart nervlugnande och rogivande verkan. Enligt gjorda iakttagelser är den oskadlig och har inga som helst biverkningar.

Stockholm den 29 maj 1925.

Håkan Sandqvist,

Prof. vid Kungl. Farmaceutiska Institutet, Stockholm.

och skjutas ned med en nagelpinne av trä eller ben. — 3) Om knottorna äro så obetydliga att de blott synas i viss dager, kunna de nog skylas alldeles med litet puder. Sköt f. ö. ansiktet med varma tvättningar om aftnarna efterföljda av massage med någon god hudcrème, så blir nog hyn jämnare. — 4) Hjulbenthet kan endast behandlas vid ett ortopediskt institut, där kroppsliga defekter brukas behandlas. Troligen behöver ni något slags inlägg i skorna, så att fötterna och benen få en annan ställning. Sådana inlägg måste efter varje speciellt fall avpassas av sakkunnig person.

N:r 89. Till Skönhetsdoktorn! I edert recept på nässelhårvatten ingår ju ättika. Som jag har svårt att fördraga den sura lukten, har jag på insamlade nässlor slagit sprit. Detta har nu stått och dragit, så att vätskan är mörk. Nu undrar jag om den kan göra samma nytta och om den bör tillsättas med något? Gör sprit håret grått? Tacksam för svar är

Gräsprängd.

Så som ni tillrett hårtinkturen blir den ofantligt stark och får användas med försiktighet. Enligt receptet på nässelättika drar man ut färgämnet med att koka nässlorna i vatten och ättika. Men man kan inte koka spriten liksom ättikan utan får då göra dekokten med enbart vatten och hålla i spriten sedan dekokten är kall samt endast beräkna hälften sprit mot ättika. Sprit är ej skadligt för håret och gör det ej grått om den användes med måtta.

N:r 90. Har en gång sett i Idun ett recept för att få ögonbrynen tätare. Minns ej i vilket nummer det stod. Vill fru Skönhetsdoktorn vara vänlig upprepa receptet eller säga numret på tidningen.

Rita.

Receptet återfinnes i sv. på fr. 40 i n:r 15.

Radium i hud- och tandvårdens tjänst.

Nya vetenskapliga skönhetsmedel med äkta radium.

Det är ett för länge sedan fastslaget faktum, att radium i medicins tjänst har visat sig som ett underbart medel bl. a. fördelat i mineralsalt, pastiller och tabletter till invärtes bruk mot reumatism, ischias, nervsmärtor, nervkänhet, blodbrist, ålderdomssvaghet m. m., vilket ytterligare har blivit bestrykt genom de försök, som nyligen blivit gjorda på de största utländska radiumstationer med Miradiumpreparaten, försök, som bragt erkännande åt Miradiumofficinen och stark efterfrågan från utlandet efter dess preparat.

Nu har Miradiumofficinen efter fleråriga överväganden och försök gjort en ny och praktisk uppfinning genom att även framställa skönhets- och tandvårdsmiddel med äkta radium, som enligt vetenskapliga rön ha en alldeles underbar verkan på huden, vävnaderna, tandköttet och munhålan.

Radium stimulerar och påskyndar bildandet av nya livskraftiga hudceller, som undantränga och ersätta de gamla bortvisnande cellerna, och därigenom skapa ny, frisk hud, så att rynkor och åldrat utseende motverkas. Slutligen stärker radium tandköttet och munhålan väggar samt motverkar inflammationer, så att tänderna bevaras och hindras från att lossna.

De nya preparaten ha kommit i handeln såsom Miradium-Snow till morgon- och Miradium-Cream till aftonbruk i stora eleganta burkar à 6 kr. samt Miradium-Tandpasta i jättetuber à kr. 2.75 och fås på apoteken samt i alla väl-sorterade parfymeri- sjukvårds- och kemikalieaffärer. Engros från Aktiebolaget Wilh. Becker, Stockholm.

ÄKTA SPETSAR

alla slag till billiga priser i Teneriffa Magasinet, 5 Biblioteksg.

Ömma fötter

göra sig alldeles särskilt påmint sommartid, då det är hett på vägar och gator. En noggrann fotvård är emellertid icke någon omständig historia, men ger foten smidighet och svikt samt nerverna den vila de behöva. Tvätta fötterna på kvällen och gnid därefter in dem med

Syster **ELLAS** Sårsalva med Burows lösning.

H. E. FOSDICK

Samtidens mest läste uppbyggelseförfattare

Tron

(The meaning of Faith.) Övers. fr. engelskan. Häft. 4: 50, inb. 5: 50.

Bönen

(The meaning of Prayer.) Studier och tankar. Övers. fr. engelskan. 2:a uppl. Häft. 3: 25, inb. 4: 25.

I Mästarens tjänst

(The meaning of Service.) Övers. fr. engelskan. Häft. 4: —, inb. 5: —.

Bibeln och vår tid

(The modern use of the Bible.) Övers. från engelskan. Häft. 4: —, inb. 5: —.

I varje bokhandel

Sveriges Kristliga Studentrörelses Bokförlag Stockholm

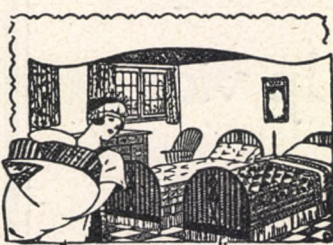
SVENSKA TRYCKERI- AKTIEBOLAGET STOCKHOLM

Huvudaffären: Klarabergsg. 54 Tel.: 2123, 4061 N. 93, N. 993
Fyllialen: Riddaregatan 17 Telefoner: 72565 Norr 647

Utför alla slags Bok-, Tidnings-, Illustrations- och Accidenstryck

Institut Michot

Pension för unga flickor, adress 14 place de Jambluine de Meux, BRUXELLES.

SOM MAN BÄDDAR FÄR MAN LIGGA

Paradis
DUNTÄCKEN
MADRASSER

göra sängkammaren till ett Paradis

J. Svensson & Bourghardt GÖTEBORG
Täckfabrik Fjäderränseri

om man tvättar dem i ett par olika heta tvålvatten (stark uppvispad lösning) samt sköljer väl efteråt i friskt vatten. Men om man gång på gång gör detta, bli kläderna snart grå och fula.

2) Att ha bok med en handlande är en farlig sak, så till vida att man mången gång frestas att ta saker man inte direkt behöver, då det är så lätt att bara "ta på bok", som det heter. Kontroll är det ju genom att köpmannen för var gång varor rekvireras eller hämtas skriver in det beställda i boken tillika med priset, som varorna betinga. Man behöver ej ha mer än en bok, vilken alltid medhaves till handlanden för inskrivning av det man köper. Till ytterligare kontroll kan man ju själv föra anteckning över vad man tar hem.

Vida bättre är att alltid betala sina varor kontant, då tar man inte hem något i onödan och det blir det billigaste i längden.

Fråga: Kan någon av Iduns läsare ge mig anvisning på övnings- och stilar i tyska och engelska, lämpliga för klasserna före realskoleklassen! Annie.

Svar: I skolornas lägre klasser användas följande läroböcker i tyska och engelska: Praktisk lärobok i tyska språket av Hjort & Lindhagen samt Engelsk elementarbok av Daniel Elfstrand.

Fråga: Äger en antik byrå med vita nyckelbrickor av ben. Ett par behövs ersättas av nya. Platsens möbelhandlare äro lika villrådig, vart man skall vända sig för att anskaffa sådana. Vore tacksam om Idun kunde ge någon anvisning. Rådvill.

Svar: I Lundell & Zetterbergs affär, Mästersamuelsgatan 19 b, Stockholm, finnas nyckelskyltar av alla slag, även av ben. Men om de skola vara lika med dem som redan finnas, torde vara bäst beställa dem hos L. Er. Forslund, svarveri och benindustri, Köpman-gatan 14, Stockholm.

Fråga: Har en stor cocosmatta med mönster i rött, gult och blått. Då jag tvättade den höllo ej färgerna utan "slog i", så den gula grundfärgen alldeles förstördes. Jag undrar hur man skall göra för att få den snygg. Kan man måne låta färga den? Eller finnes något annat medel att få den användbar igen? Fru X.

Svar: För att få bottenfärgen snygg igen kan ni försöka att måla den med Brauns kallvattenfärg, som finnes i alla nyanser. Färgen spädes lagom, så att den ej flyter ut och målas på mattan med en pensel.

Fråga: 1) Vore tacksam få adr. på något ej alltför dyrt dietpensionat i Stockholm, ej på Söder eller Kungsholmen, där en studerande ungdom kunde få äta middag.

2) Hur taga bort en fläck av kaffe med grädde på en guldbrun klädning av glänsande, tämligen tjockt siden? Landsortsbo.

Svar: 1) Det brukar ej vara omöjligt i vilket pensionat som helst att få dietmat. Se för övrigt Stockholms tel. katalog på Diethem. I Fredrikshovs pensionat, Fredrikshovsg. 10 kan dietmat erhållas.

2) Kaffefläckar på tyg med ömtålig färg borttagas på följande sätt. En äggula vispas med litet ljumt vatten och härmed tvättas fläcken noga och sköljes sedan med en ren lapp doppad i enbart vatten. Om fläcken är gammal tillsätts några droppar sprit. — På mindre ömtåliga tyger bruka kaffefläckar gå bort med att tvätta med hett vatten på en lapp, som ombytes oupphörligt.

Pressas efteråt i båda fallen.

Fråga: Under tecknad ber Eder vara god säga om det finnes något ofarligt sätt att få bort påsar under ögonen. De medföra kläda och har säkerligen uppkommit ge-

Rena porer — hudens hälsa.

"Packa pappas kappsäck"

Icke endast i hemmet, utan även under Eder tillfälliga sommarvistelse, bör Ni icke försumma den välgörande inverkan på huden, som **Elfströms Svavel-Tjärtvål Reporia** skänker.

Låt **Elfströms Reporia-Tvål** ingå i resgepäck. Skulle Ni råka glömma den, kan Ni vid framkomsten erhålla den i närmaste butik. Har Ni blivit van vid denna samtidigt effektivt välgörande och behagliga toalettvål är den en oersättlig förutsättning för trevnaden under sommarens.

Kontrollant: prof. L. Ramberg, Upsala. Undoik vilseledande efterteppningar. Varje äkta tvål bär skyddsnamnet **REPORIA** (lagl. inreg.) å omslaget.

Säljes överallt å 1 kr. (vanlig storlek) och kr. 1: 50 (extra storlek — badtoål).

ELFSTRÖMS TEKN. FABRIK
Gefle

Skoslitande barn

behöva Trelleborgs gummisulor, som räcka lika länge som tre sulor av läder. Men de äro icke blott ekonomiska i bruket — de hålla fötterna torra och varma, tynga icke skorna och hindra foten att halka.

Säljas hos sko- och läderhandlare.

TRELLEBORGS GUMMISULOR och KLACKAR

TRELLEBORGS GUMMIFABRIKS AKTIEBOLAG
Stockholm TRELLEBORG. Göteborg.

nom flitigt användande av stark kikare. Tacksam för svar är
Gamle Spanaren.

Svar: Om påsarna under ögonen med åtföljande klåda kommit av den orsak ni tror, kan endast en läkare avgöra, varför ni tillrådes att vända er till en sådan.

Fråga: Finnes i Stockholm någon opolitisk klubb eller förening lämplig för gift kvinna med ideella och bildande behov?

2) Möjligen också något för 16-årig syster? Tacksam för svar.

Utan bekanta.

Svar: Kanske Iduns kvinnoklubb skulle vara lämplig för er eller också Kvinnoklubben, Nybrogatan 50, vilka båda tyckas motsvara era önskemål. För att komma in i den förra vänder ni er till Iduns Redaktion. För att komma in i den senare får ni skriva till styrelsen, såvida ni ej bland medlemmarna känner någon, som kan rekommendera er. I sådana klubbar finnas nog även unga flickor men kanske ej så unga som 16 år. Nog blir det tillfälle för den unga damen att komma ut bland jämnåriga. Hon har väl studiekamrater?

LÄSARINNORNAS SPALT

SVAR.

"84-åring." God inackordering med god omvårdnad, kan erhållas i litet, trevligt, ordentligt hem hos bildad, sjukvårdskunnig dam. Tyst och stilla. Läget fritt och härligt med vacker utsikt och mycket soligt. Balkonger, badrum och andra bekvämligheter. Närmare upplysningar om Ni tillskriver *"Margaretahemmet"*, Borås.

84-årig gammal dam har erhållit flera svar, som översändas så snart namn och adress ingått.

FRÅGOR.

Vore tacksam få veta i vilken tidning eller religiös sängsamling Biskop Einar Billings *"Tröstesalm"* finnes intagen eller hur man skall få en avskrift av den. *Intresserad.*

Vårdtecknet.

Strax ovanför vår trädgård ligger en gammal övergiven korgmakareverkstad. Förr i världen, så länge den gyllene barnaldern ännu varade, lekte vi ofta på den förvildade gräsplanen runt omkring det gamla huset. Vi brukade då ibland klättra upp på stenvuren och titta in genom de dammiga fönstren, som om vi tänkte få se något hemlighetsfullt i det öde rummet. Inte mycket kunde vi se förstås, ty under årens lopp hade spindlarna spunnit sina nät så tätt över de små glasrutorna, att de knappt hade lämnat något tithål kvar för nyfikna ögon.

Men nog hade vi lätt kunnat gå in och se oss omkring, om vi bara haft mod därtill. Dörren var ständigt oläst. Därinne fanns ju intet att stjäla eller förstöra, och varför skulle man då låsa? Den gamle korgmakaren, som ägt verkstaden, sov sedan länge i ro på kyrkogården under tårpilens hänggen, och arvingarna kanske inte ens visste, att det gamla huset ännu fanns till i världen.

Så hände sig en kväll, när vi lekte och stegade runt omkring den öde stugan, att ett par av barnen kommo på den idén, att klättra upp på stenvuren och titta in genom fönstren.

Naturligtvis följde vi snart exemplet allesammans. Vi trängdes med varandra vid de dammiga rutorna och försökte att genomtränga spindelvävens täta slöjor. Plötsligt skrek en av flickorna till:

*På födelse- och namnsdagsbordet
bör aldrig saknas en kartong
MAZETTIS DINER-PRALINER*

— O, jag ser något vitt därborta i hörnet — skrek hon. Jag ser det alldeles tydligt. Tänk, om det är ett spöke!

Och så hoppade hon med en fart ned för muren, och jag

minns, att hon var blek som snöända ut på läpparna. Men de andra barnen skrattade bara åt henne.

— Du är dum' — sade de. Där finns visst ingenting därinne. Du

inbillar dig bara. Men hon vidhöll sitt påstående, sjönk ned på gräsbacken med händerna för ögonen och skälvde i hela kroppen. Då började min äldste bror att tala till oss andra. Han var tolv

IDUNS KOKBOK
av Elisabeth Östman-Sundstrand
**är en oundgänglig hjälp vid
syltning,
konservering,
svampinläggning.**
*J trefärgstryck rikligt illustrerad
ny upplaga.*
Kr. 6:—
*Rekvirera genast från närmaste bokhandel eller direkt från
Iduns Expedition • Stockholm •
Mot postförskott. Portofritt.*

är gammal, stor och duktig och sällan rädd.

— Låt oss gå in och se efter — sade han lugnt. Det skall bli riktigt intressant. Jag vet inte, hur det kommer sig, men vi ha ju aldrig varit därinne. Vi borde väl ha undersökt det här gamla stället för länge sedan både utan och innan. Kom allesammans och gå med in. Jag är säker på, att dörren inte är låst! Vi häpnade över denna djärvhet, men följde i alla fall med till dörren och blevo stående där, färdiga att ta till benen varje sekund, ifall det vita spöket skulle behaga röra på sig därinne. Men min bror var inte rädd. Åtminstone visade han det inte. Han öppnade den sneda dörren, som skrek på sina rostiga gångjärn och trädde ett steg in i rummet.

Vi tittade alla in, nyfiket, förskrämt, med stora, runda ögon.

Kvällsskuggorna sänkte sig mörka och långa ned över det öde rummet och förlånade allt en stämning av mystik.

Borta i det ena hörnet lyste en vit gestalt, en stor, vit, orörlig, nästan oformlig gestalt, nedsjunkna på knä och med ansiktet vänt mot höjden.

Jag minns, att jag ryste till, som om en kall orm glidit utefter ryggen på mig, men så i nästa ögonblick var jag lugn igen.

— Ack, det är ju den där bildstoden, som aldrig blev färdig — sade jag. Mor har nog berättat, att den skulle stå här, men det hade jag alldeles glömt. Jag kunde väl inte tänka, att den stod kvar ännu! Jag gick bort till gestalten och strök med händerna över den kalla stenen.

Bilden var ännu ofullbordad.

Den ena axeln var inte ens uttuggen ur blocket, men halsen och huvudet framträdde tydligt. Hela gestalten hade ett uttryck liksom av oändlig längtan. Så strök jag åter den ensamma bilden över pannan och de uppåtriktade ögonen med mina händer och tänkte:

— Stackars dig! Du längtar väl efter att bli färdig. Ack, varför kommer aldrig den där bildhuggaren och gör dig färdig?

Men jag var ju bara barn då och tänkte inte så mycket varken på bildhuggaren eller hans ofullbordade verk. Sedan har jag hört historien, och den är gripande och vemodig, och mitt hjärta fylles av en svidande känsla, varje gång jag tänker på den.

Bildhuggaren hette Frans Leo. Han var en äkta germansk typ, lång och slank med en gestalt utan brister, ja som till och med en Apollo skulle kunat avundas honom. De stora, klara blå ögonen lyste nästan alltid och glittrade som sol över vatten. Håret var mycket ljus, nästan linfärgat, och tänderna starka och vita som de oftast äro hos personer med god fysisk hälsa.

Sådan var han, som hade kommit till den lilla staden för att få arbeta riktigt i fred.

Här i denna medeltidsluft, i denna lilla, urgamla stad, i denna stora, ljuva stillhet, här skulle väl hans slumrande längtan efter fullkomlighet springa fram i det skönaste blom.

Han kände, hur ungdomskraften och skaparglädjen sjöde i hans ådror.

Nu skulle han nog verkligen lyckas åstadkomma något, och ett storverk, som skulle taga den kalla världen och de stela, förnuftiga människorna med storm.

Så hyrde han den gamla korgmakareverkstaden, där spindelvävorna lågo som gardiner över fönstren, och där allt var så tyst och stilla.

Och där började han arbeta.

Om kvällen gick han ofta i skogen, den vackra skog, som hör den lilla staden till, där trasten ständigt sjunger hela den långa

sommaraftonen, och där turturduvan låter höra sina underliga toner.

Här mötte han henne första gången.

Hon hette Blanche, var liten och späd med stora, bruna ögon och håret benat över en snövit panna som på en helgonbild. I det bleka kvällsluset såg hon underligt överklig ut, med de stora ögonen vidöppna utan att dock se annat än en inre hemlighetsfull värld.

Bildhuggaren såg besviken efter henne.

Hon märkte mig inte ens, tänkte han. Hon märkte mig inte. Bland alla de många är väl hon den enda, som inte lagt märke till Frans Leo. O, ett sådant skinnande ansikte, en sådan ljus hy! En sådan hög och vit panna. Jag måste en gång få kyssa denna panna. Jag måste lära henne att älska mig, och hon skall bli min konstns genius. Hon, den enda, som inte behagat att ens se åt mig, hon skall lära sig älska mig.

Hon lärde sig också snart känna honom och älska honom.

Hon såg upp till honom som till något högre, beundrade hans konst, gladdes med honom, då han var glad och uppmuntrade honom när han var nedslagen.

Hon gav honom sin själs allra vitaste och skönaste tankar, och hennes ögon lyste mot honom i den gamla korgmakarverkstadens dunkel, då han arbetade på sitt stora verk.

Hennes smala, vita händer smekte hans huvud till ro, och hennes unga, aldrig vanhelgade läppar, kysste hans ögonlock, när han ibland var trött och missmodig och förtvivlade om sitt verks fullbordan. Så gingo ett par veckor.

Blanche äskade honom med hela sin trofasta själs aldrig sviktande styrka, och han älskade henne tillbaka.

De voro mycket lyckliga. Så småningom började också bildstoden allt mer och mer antaga bestämda former.

— Säg mig nu, Blanche, kan du ännu se, vad mitt verk skall föreställa? frågade han en dag. Hon log mot honom, och hennes vita hy lyste i det öde rummets dammiga halvdunkel.

Det är MÄNNISKAN, sade hon stilla och högtidligt. MÄNNISKAN, som längtar efter det oupphinneliga...

Hon längtar som vi efter kärlek... kärlek utan mått... efter ljus och fullkomlighet utan gränser och brister... Ack, Frans! Du har givit den döda bilden ett stycke av din egen levande själ, och då måste den ju längta som du... längta mot ljuset, därför att den är en del av dig...

Frans Leo teg.

Så böjde han sig ned och kysste hennes läppar, hennes hår, hennes panna och ögon med stormande häftighet.

— Ack ja, sade han med djup rörelse. Visst är det, som du säger... Hur väl förstår du inte mitt hjärtas tankar... Jag känner det ju så, som om detta verk ägde en del av min egen själ... Men icke bara av min utan också av din min lilla Blanche. Denna gestalt är skapad av bådas vår kärlek, av våra skönaste förhoppningar, av våra ömmaste och ljuvligaste drömmar. Din själ har givit min hand kraft. Dina ögon ha lyst som ljus för mig. Och jag lovar dig Blanche, att för jag skall denna bilden förmulna och bli till intet än min kärlek till dig någonsin skulle kunna bli till intet. Min älskade. Våra barn och barnbarn skola i den se en symbol för vår eviga kärlek... den skall aldrig förstöras. Förgängelsen skall aldrig nå den. Den skall vara vårt värdecken, ditt och mitt i all tid.

Samma kväll fick bildhuggaren ett stort brev med många stämpel och sigill på. Han mötte Blanche på skogsvägen glad som aldrig förr med högre färg på kinderna och starkare glans i blicken. — Nu är min lycka gjord, ropade han till henne. Jag får resa

till Italien, lilla Blanche, till mina drömmars land. Min gamle rike farbrors hjärta har äntligen vekat för mina böner, och hans ögon ha öppnats för konstens betydelse. Han har till och med ordnat det så att jag får följa med en av Europas största konstnärer till Rom. Vi resa om tre dagar.

Blanches smala, vita ansikte blev ännu vitare än klänningen hon bar, när hon hörde detta.

— Är du inte glad min älskade? frågade bildhuggaren och kysste henne med stormande häftighet.

— Jo visst, Frans... men...

— Min lycka är gjord, fortsatte han. Önskar du inte min lycka?

— Jo, men ack... ack Frans... Hur skall jag kunna leva med ett ensamt hjärta nu, då du reser ifrån mig?

Hennes läppar darrade av gråt men hon försökte att behärska sig. Hon ville inte gråta. Hon ville ju vara glad för hans skull.

Och den unge bildhuggaren log segervisst mot henne.

— När jag kommer tillbaka, sade han, är jag en berömd konstnär. Då skall du bli min egen lilla hustru och dela all min ära. Då skall vår lycka inte mera

grumlas av skiljsmässans bitterhet... Du förstår väl Blanche, att jag reser endast för vår framtids skull, endast för bådas vår framtids skull. Visst kommer jag också att längta efter dig... längta utsågligt. Men vi ses ju snart igen, och jag litar fast på vår kärleks styrka. Se så! Le nu igen och säg, att du är glad.

Hon log med tårar i ögonen och skälvande läppar.

— Visst är jag glad, Frans, sade hon nästan snyftande. Visst är jag glad för din skull... Att du nu äntligen med egna ögon får skåda dina drömmars land... Men ack... ack Frans. Förstår du då egentligen, hur jag älskar dig? Och hur skall det så gå med ditt stora verk... Vårt värdecken?

Hur PARKETT och KORKMATTOR skola skötas

Parkettgolv och korkmattor äro ovedersägligen en prydnad i hemmet. Många leva emellertid i den föreställningen att de äro svåra att sköta. Detta är dock icke fallet numera.

Ty med Åtvidabergs bonvax blir underhållet ytterst lätt och varaktigt. Det ger en hög glans, är motståndskraftigt mot fukt och vata och påfallande drygt i användningen.

Läs i övrigt den lilla intressanta broschyren "Hur parkett och korkmattor skola skötas", vilken fullständigt kostnadsfritt tillställes envar, som ifyller och insänder nedanstående kupong i öppet kuvert med 5-öres frimärke till A.-B. Åtvidabergs Industrier, Åtvidaberg. Använd blyerts vid kupongens ifyllande.

Gratis!

A.-B. Åtvidabergs Industrier Åtvidaberg

Sänd mig kostnadsfritt ex. av broschyren "Hur parkett och korkmattor skola skötas".

Namn:

Adress:

A. B. PER
**PERSSENS
STICKMASKINER**
överglänsa
alla andra fabrikat.

Svenskt arbete. Svenskt material.
30 års erfarenhet. 20 års garanti.
Säljas på bekväma avbetaln.-villkor till sänkta priser.
A. B. PER PERSSENS VÄF- och STICKMASKIN
Fack 517. Stockholm 1.

Vid Gikt
Reumatism

användes TOGAL med snabb och säker verkan även i hårdnackade fall och utan skadligt inflytande på mage och tarm.
Smärtorna försvinna omedelbart, och urinsyran utskiljes starkt ur kroppen. Togaltabletter finnas å alla apotek till Kr. 2.40 och Kr. 0.90 pr glas.

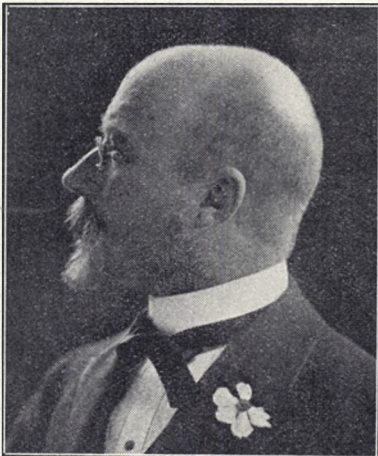
**Ischias
Influensa**

**Huvudvärk
Nervsmärtor**

Inga gråa hår mer!

Eder ursprungliga hårfärg tillbaka efter en tids behandling med "hemkockt Brännässel Hårvatten". Stor flaska kr. 3:50 fraktfritt mot postföreskott från Fru Lydia Jonasson, Vallentuna.

LÄMPLIG PRESENT

CARL LARSSONS PRAKTVERK

**"SVENSKA KVINNAN
GENOM SEKLEN"**

10 FÄRGTRYCKPLANSCHER

INBUNDEN MED AV KONSTNÄREN KOMPONERAD PÄRM (BEGRÄNSAD UPPLAGA)

KR. 5:—

PORTOFRIITT MOT INSÄND LIKVID I POSTANVISNING
IDUNS EXPEDITION - STOCKHOLM

Billiga handdukar.

Obetydligt felaktiga hellinne 2-skaft handdukar, rödbårdiga och rödrutiga (absolut äkta färger) 50 à 55 cm. bredd oavpassade samt även avpassade i 65, 70 & 75 cm. längd, utsäljes till kr. 6:40 pr kg. Hellinne 4-skaft, ex. god kval., vit, rutig eller rödbårdig, 55 cm. br. kr. 7:50 pr kg. Toiletthandd. kr. 7:90 pr kg. Duktyg och serv. helt obetydligt felaktigt. kr. 18:— pr kg. Sändes mot postföreskott eller efterkrav.

VÄSTGÖTA LINNEVÄVERI
Fritala 5.

hennes över de många tunga stunderna.

En enda gång bara kom hon och besökte vår gamla lilla stad. Hennes hy var ännu ljus och klar, blicken stor och djup och inåtvänd.

Hon log ofta, kärleksfullt och ömt mot ett litet barn, som hon ledde vid handen. Det var ett av barnbarnen.

De promenerade ofta, hon och barnet, i den underbart välbekanta skogen, där trasten alltid sjunger till långt in i skymningen, och där skogsduvans underliga toner höras.

Ofta, ofta gingo de förbi den gamla korgmakareverkstaden, där dammet och spindelvävarna bildat allt tätare och tätare gardiner för de små fönstren.

En enda gång bara gick hon in i det gamla huset.

Det var nästan fallfärdigt nu. Dörren hängde sned och gisten på förrostade gångjärn. Väggar-erna lutade till fall, och under tidens lopp hade det blivit så stora springor mellan plankorna, att torra löv yrde in över golvet.

Trots all förgänglighet lyste dock i ett av hörnen en stor, vit, knäböjande gestalt med ansiktet lyft mot höjden.

Oskadd och orörd stod den där. Det var Frans Leos efterlämnade storverk.

Vårdtecknet på deras kärlek. Blanche gick fram och strök sakt med handen över gestaltens panna och ögon.

Minna stormade över henne, alla de ljuva minna från den tid, då hon varit lycklig, hennes första kärleks skönaste och helste minnen.

Det kändes, som om alla mellanliggande år i denna stund försvunnit, när hon nu åter stod framför denna orörliga bild, som mejslats ut av Frans Leos starka hand.

— Vårt vårdtecken, sade hon långsamt, glömsk av allt närvarande, av tid och rum. Vårt vårdtecken hans och mitt...

Gossen vid hennes sida såg upp storögd.

— Vad säger mormor? frågade han undrande.

Blanche vaknade upp och log när hon mötte barnets spörjande blick.

Ser du den här marmor bilden? sade hon stilla. Den ligger på knä och väntar att bli färdig.

— Blir den då aldrig färdig, mormor?

— Nej, aldrig aldrig...

Rösten darrade av smärta, och tankarnas här stormade åter över henne... Hon ser hans glittrande blå ögon, och hör hans röst som säger.

— Och förr skall denna bilden förmultna och varda till intet än min kärlek till dig någonsin skulle kunna bli till intet.

Och våra barn och barnbarn skola i den se en symbol för vår eviga kärlek... Den skall vara vårt vårdtecken ditt och mitt i all tid...

Barnbarn! — Hon skrattade till, det lät nästan som en snyftning, tog gossen vid handen och gick.

— Evig kärlek — tänkte hon. — Ack evig kärlek... Och här står våra själars verk... Runt omkring är blott damm, smuts och spindelväv... Förgängelse... Förgängelse...

Tora Johansson.

BREVLÅDA

RED: S BREVLÅDA.

Tori Winge. Berättelsen Vid vägen är alltför uttänjd. Förkortad kan den möjligen användas. Birgit Kron. Kan ej användas.

**Göteborgs Handels-
och Sjöfarts-Tidning**

Huvudredaktör:

Professor Torgny Segerstedt.

POSTABONNERA.
KR. 6:— PER KVARTAL.

CHINALACK

lämnar en jämn och vacker, porslinshård yta, som står sig i alla väder. Finnes hos alla färghandlare. Fabrikanter

Dorch, Bäcksin & Co:s A-B
Göteborg
Avd.-kontor i Stockholm

pat. reg.-n: r 28579. Världens bästa och finaste elektriska hörapparat. 1925 års modell försedd med reglering för 10—50 styrkegrader. Begär prospekt och intyg. Malmö Bandage-Etablissement. Försäljare för Stockholm: Majorskan J. Petersohn, Rådmanng. 9.

Babyutstyrslar.

Verkligt bra modell och tillbehör. Kompletts uts. kr. 7:—, extra fin kr. 9:—, Lyxutförande handarbete kr. 12:—, Fru Thams modell m. eng. blöja och gördel samma pris. Bärmantel kr. 3:—, Lakan och örgott av noblessväv, äkta knypplade spetsar kr. 7:50. Mönster följer. Ingen konkurrensmöjlighet. Fru CLARA LINQVIST, Kvarngatan 20, Borås.

Salon d'Originelle

Damutstyrslar, alltid sista nyheter. Regeringsgatan 22, 1 tr. Sthlm Tel. Norr 26343. Innehavare: SIGNHILD STENMARK

Polkahår

klippning och skötsel för damer och barn utföres som specialitet förstklassigt i alla moderna modeller.

Tegnér's Damfrisering

Ingrid Paerén.
Luntmakareg. 99, 2 tr. Stockholm.
Tel. Vasa 13889.

Bensintvätta

Överrocken hos Saltsjöbadens Kem. Tvätt, Sthlm.

Skand. Konstslöjdförsäljning

Drottningg. 77, Stockholm. Norr 743.

Realiserar Sommararbeten

Ritade och påbörjade draperier, gardiner, löpare, dukar etc.

Svält ej

Edra krukväxter. De leva ej endast av vatten. Giv dem Plantagen, ett på vetenskaplig grund sammansatt konc. växt-närings salt. Erhålles på bleckburkar hos Frö-, Färg- och Kemikaliehandlare Begär originalförpackning.

Kinamagasinet

Råsidan 3,50, Dukar, Flygeltäcken, Kuddar, Konstsafer, Mattor m. m. Birgerjarlsg. 12, Stockholm. Tel. 72435.

För Gardiner o. Stores

Linne, Voile, Etamine, Tyll, Spetsar o. Motiv, äkta o. imit. Stort urval! Billiga priser! DE FÖRENADE SPETSFABRIKERNAS FÖRSÄLJNINGSLOKAL, Grefteureg. 13 (Hörnbutiken) Stockholm.

Kronan
på verket **W**

vid våningsrengöringen är golvens och korkmattornas behandling med Wedevågs Linoleumlack och Bonvax. Golvens och mattornas ytor förbli länge glänsande och det dagliga städningsbesväret blir minimalt. Förbättrad ändamålsenlig sammansättning.

**WEDEVÅGS
LINOLEUMLACK
och BONVAX**

WEDEVÅGS BRUKS A.-B.
WEDEVÅG

Tel. Lindesberg 40, 150
Telegramadr.: "Bruket"

Eget kontor och nederlag i Sthlm.

Från smältdeglarna vid bruket genom många fackmässiga och konstnärliga, ytterst intressanta behandlingar och procedurer kommer kristall och konstglas samt numera även vanligt hushållsglas m. m. i vårt land direkt till försäljningsdisken utan fördyrande mellanhänder endast i

Svenska Kristallaffären,

Stockholm: Vasagatan 23—25 (Auditorium!)
Göteborg: Ö. Hamngatan 27.
Malmö: Södergatan 10.
Eslöf: Firma Ernst W. Johansson

GIFT

Et utan att först ha besökt
LJUNGGRENS
aldrig! **Möbelaffärer**
15 Malmskillnadsg. 15,
Stockholm.

STALRESARMADRASSEN IDEAL

Patenterad.
Hygienisk. — Billig. — Hållbar.
Ny prislista gratis och franco.
AKTIEBOLAGET RESAR
Tel. 780. Karlstad. Tel. 780.

Vävskedar,

Solv, Skyttlar, Spännare, Bobiner, Varpor samt övriga vävredskap för hemslöjd köpas fördelaktigast från John A. Thulin & Co Vävskedsfabrik, Norrköping. Tel. 393, 670.

Vävkurser

givas vid

Hemslöjdsskolan

under hösten och vintern.

Sätergläntan Insjön. Tel. 95.

De små krypen håller man på lämpligt avstånd med Kammerjäger, det bästa medlet för utrotande av loppor, löss, mal, flugor, kackerlackor och skäktor. Till salu i alla kemikalieaffärer. Pr ask 0:65 och 1:25.

№	Navn	Öpp	Red	1.00	8.24
13	Sannel	4.42(8.51)	2.100	9.00	—
27	Vestas	4.40(8.48)	2.100	8.80	—
30	Albild	4.40(8.48)	2.100	8.80	—
47	Mossa	4.40(8.48)	2.100	8.80	—
57	Adelia	4.40(8.48)	2.100	8.80	—
67	Saerrias	4.40(8.48)	2.100	8.80	—

№	Navn	Öpp	Red	1.00	8.24
78	* 13 e. Tref.	4.41 f	5.16(9.25)	8.30 f	—
81	Regina	5.16(9.25)	8.30 f	—	—
82	Alma	5.16(9.25)	8.30 f	—	—
97	* 13 e. Tref.	5.16(9.25)	8.30 f	—	—
107	Ford	5.16(9.25)	8.30 f	—	—
117	Dagry	5.16(9.25)	8.30 f	—	—
127	Tress	5.16(9.25)	8.30 f	—	—
137	Lambjörn	5.16(9.25)	8.30 f	—	—

№	Navn	Öpp	Red	1.00	8.24
145	* 13 e. Tref.	5.16(9.25)	8.30 f	—	—
155	Serid	5.16(9.25)	8.30 f	—	—
165	Safema	5.16(9.25)	8.30 f	—	—
175	Hillegård	5.16(9.25)	8.30 f	—	—
187	Alvar	5.16(9.25)	8.30 f	—	—
197	Saxnäs	5.16(9.25)	8.30 f	—	—
207	Aeda	5.16(9.25)	8.30 f	—	—

№	Navn	Öpp	Red	1.00	8.24
215	* 14 e. Tref.	5.16(9.25)	8.30 f	—	—
225	Mattens	5.16(9.25)	8.30 f	—	—
235	Maurits	5.16(9.25)	8.30 f	—	—
245	Tekla	5.16(9.25)	8.30 f	—	—
257	Gerhard	5.16(9.25)	8.30 f	—	—
267	Sigrid	5.16(9.25)	8.30 f	—	—
277	Boor	5.16(9.25)	8.30 f	—	—
287	DAGNAR	5.16(9.25)	8.30 f	—	—

№	Navn	Öpp	Red	1.00	8.24
295	* 15 e. Tref.	5.16(9.25)	8.30 f	—	—
305	Mikael	5.16(9.25)	8.30 f	—	—
317	Helge	5.16(9.25)	8.30 f	—	—

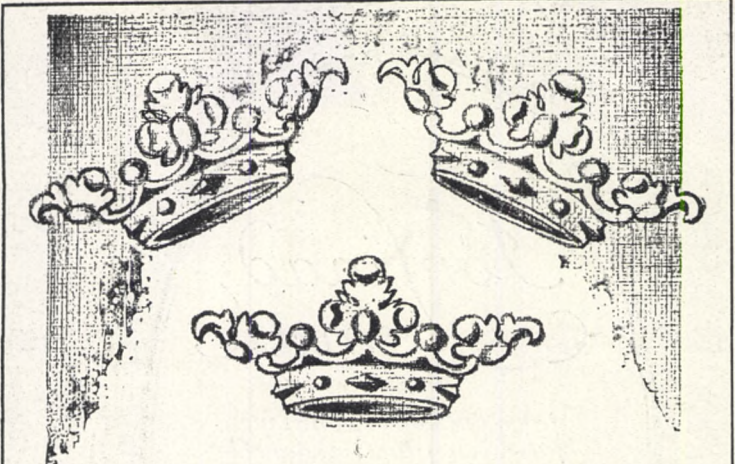
De fruktade tvättdagarna

Äro ett hemskt minne blott! — Det tunga arbetet har NABO tagit på sig, utför det rasht och handskas varsamt med tvätten. Ingen nötning, ingen frätning. NABO är den bästa tvätthjälp Ni kan önska Er, det som återstår av arbetet, sen NABO gjort sin del, gör Ni själv lekande lätt.

Stora paket
à 65 öre

NABO

det självverkande tvättämnet med bensin

Om varumärkets betydelse

Varumärket var ursprungligen mer än något annat ett uttryck för den stolthet yrkesmannen kände över sina händers verk. I vår tid har det en rent praktisk innebörd, av värde för alla intresserade parter. Varumärket gör nämligen tjänst som ett igenkänningstecken, med vars ledning det blir möjligt för konsumenten att ständigt, i olika affärer och å olika orter, köpa sitt behov av samma vara. Samtidigt är varumärket ett skyddsmärke: Det skyddar fabrikanten mot hans konkurrenter, det ger mellanhanden — affärsmannen möjlighet att städe kunna bjuda köparen just den vara han önskar och det är för konsumenten i regel en betryggande garanti för fullgod vara. Till sist tvingar varumärket också fabrikanten att — för såvitt han vill sälja och sälja igen — hålla den varumärkta produktens kvalitet på ständigt samma höga nivå, en sak som ett framsynt företag ej drager sig för.

Sveriges industriidkare, Sveriges affärsmän och Sveriges köpande folk bana gemensamt väg för bättre tider, sundare affärs-moral och tryggare ekonomisk utveckling, om de var i sin stad beakta varumärkets betydelse och handla därefter.

A.-B. S. Gumelius' Annonssbyrå. A.-B. Svenska Telegrambyrå.
Annonssbyrån Hugo Krantz A.-B. Annonssbyrån Sten A.-B.
Palms Annonssbyrå. Törnbloms Annonssbyrå.

Av Svenska Tidningsutgivareföreningen auktoriserade annonsbyråer.

Skryt ej över barnen!

Ingenting är mera osympatiskt än då man hör föräldrar prisa och jämföra sina barn eller kanske snarare sitt barn, ty sällan få väl alla del av upphöjelsen utan vanligen är det väl den förste eller den ende som talas om med andra och framhålls alla dess dygder och förtjänster framför alla andras. Det är vanligen skolarbetet detta lovprisande gäller, ty föräldrar äro ju svaga för att deras barn i skolan skola utmärka sig så, att de få fina betyg och varför inte premier. Detta är ju nu önskligt att så är, ty ingen kan ju bli glad över att gossen eller flickan anses dum och efterbliven eller lat och slarvig, men det är i högsta grad skadligt, att barnet får höra:

— Ja, se Karl han är bäst i klassen, det har han alltid varit och ändå behöver han knappast se på läxorna, eller att Lisa fick premier och högsta betygen i sin klass, det var precis som det skulle vara, vi hade aldrig väntat annat, för det hade jag (mamman) när jag slutade. Sitter då Karl eller Lisa och hör på detta, så måste de i de flesta fall få en hög tanke om sig själva, och det ser man, att de också ha om man betraktar dem, såvida ej karaktären är ovanligt god och reagerar, vilket verkligen kan hända någon gång — lyckligtvis.

Det hände verkligen i en familj att mamman inför några församlade väninnor satt och talade om hur verkligen styv Birgit var i matematik, hon var styvast i klassen och hade högsta betyget.

Flickan som satt i rummet bredvid kom då in och sade helt stilla: — Mamma, det var väl inget märkvärdigt, ty i vår klass kan ingen matematik och då behövs ej mycket för att man skall anses styv.

Genom att skryta över barnen uppfostras de till egenkärlek och självförgudning och få den uppfattningen, att ingen kan jämställas med dem och häri veta de ju, att de ha föräldrarnas medhåll. Så länge de bo hemma i skydd av föräldrahemmet, behöva de ju ej känna obehaget av denna förväntade uppfostringsmetod, men en gång ute på egen hand, så blir den dem säkert en källa till mycken bitterhet, om de ej så helt gått upp i sin egen självförgudning, att de ej märka hur små sympatier en uppblåst och egenrättfärdig person har.

Och föräldrarna själva få säkert även erfara avsigd av sin uppfostringsmetod genom att sonen eller dottern vid vuxen ålder uppträder överlägset även mot dem, ty de — barnen — ha ju fått sig så intutat hur märkvärdiga de äro så för dem finns väl ingen de behöva höja sig för, ty vem kan mäta sig med dem och då minst av alla de gamla efterblivna föräldrarna. Och så till råga på allt, så kanske föräldrarna även få erfara sanningen av, att skolljusen mera sällan infria löftet om att fortsätta att lysa ute i livet.

Till motsatsen att skryta över barnen, så finns föräldrar, som aldrig berömma eller rättare uppmontra dem, av fruktan kanske att göra dem egenkära, utan snarare klandra de då dem eller åt-

minstone uttrycka sig så, att barnet får denna uppfattning.

Detta är naturligtvis ej heller lämpligt, ty det stämmer ner barnet, gör det osäkert och osjälvständigt, ty hur mycket det än försöker så vet det, att det i alla fall ej kan lyckas att få höra, att far eller mor äro fullt tillfredsställda. Till slut blir det inbundet och vågar ej tala om hur det verkligen är av fruktan för det vanliga hårda avgörandet. Av ett sådant barn blir det en osjälvständig människa, som aldrig riktigt tror på sig själv och sitt arbete och som går fram sitt liv utan att riktigt våga försöket, därför att övertygelsen om att misslyckas är fast rotad från början.

Marthe.

BOKNYTT

Carl Efværgren: Svenska ton-diktare, heter en läsebok för fortsättningsskolan, innehållande kortfattade levnadsteckningar med korta och genom belysande smådrag lättlästa biografiska teckningar av några av våra främsta tonsdiktare samt ett omnämnande och karaktäriserande av deras populäraste verk. Arbetet bör få plats i bibliotek, läse-cirkel och i hemmen, varjämte det bör kunna bli en förtärlig premiebok för musikaliskt begåvade lärjungar i olika slag av skolor. — De tonsdiktare, som behandlas, äro Otto Lindblad, Gunnar Wennerberg, J. A. Josephson,

Prins Gustaf, A. F. Lindblad, Aug. Söderman och Emil Sjögren.

Handarbetslära- och utbildningsreformering av Andrea Eneroth. Ofta ordas och skrives om hemmets renässans och den såväl praktiska som ideella betydelse detta skulle medföra för de svenska hemmen särskilt på landet, där så många mindervärdiga fabriksvaror tyvärr ha fått ersätta gammal god textilkonst. Det är därför med sann glädje vi se den bok, som nyligen utarbetats av banbryterskan inom den kvinnliga skollöjden, fröken Andrea Eneroth, och som ger en klar överblick av utvecklingen av hennes eget i vida kretsar så högt aktade Handarbetsseminarium i Stockholm. Boken innehåller en del föredrag om pedagogiskt handarbete och dess reformering i samband med lärarinneutbildningens organisation samt handarbetslära-nornas förbättrade ställning. Av olika tidningsartiklar, föredrag och de till K. M:t inlämnade skrivelser framgå tydligt, vilket målmedvetet arbete fröken Eneroth nedlagt för att höja handarbetet, giva lärarinnorna en bättre utbildning och därigenom reformera undervisningen i våra högre flickseminarier. Det är också med beundransvärd energi och stora personliga oppoffringar som detta steg för steg har lyckats, och den värdefulla bok, som här föreligger, skall alltid vittna om denna kvinnas betydande livs-gärning.

I analogisk följd utvecklades grundsatser, som hon genomfört vid sitt handarbetsseminarium,

vilket öppnades år 1907, och som är allt för känt för att här närmare behöva redogöras. Vid de årliga höst- och våruställningar blir envar helt övertygad om den rangplats denna institution intager, dels genom den gedigenhet och mångsidighet som sätta sin prägel på allt arbete, dels genom den högt uppdrivna smak, som skänker konstnärlighet åt utförandet. Intet annat handarbetsseminarium i Sverige är såsom detta tvåårigt, och intet annat har rätt att utfärda lärarinnebetyg redan efter den första, ettåriga kursen.

Fröken Eneroth leder själv skolan med sin säregna förmåga och entusiasm för sin uppgift samt undervisar i vissa ämnen. Genom det perspekt som är bifogat i slutet av boken får man en inblick uti hela arbetsorganisationen, och då framgår tydligt, att praktisk och teoretisk utbildning av de här förekommande ämnena fullt motsvara tidens krav.

Denna lilla bok är tillägnad hundraårsminnet av släktingen, folkskoleorganisatören Olof Eneroths födelse, och den torde liksom hennes föregående lärobok vara till ovärderlig nytta och glädje icke blott för de elever som haft förmånen att åtnjuta undervisning i Andrea Eneroths Högre Handarbetsseminarium, utan även för alla dem, som med intresse omfatta denna nationella konst.

Må särskilt en av hennes sanna levnadsregler framstå som en eftersträvarsvärd förebild: "Plikt-uppfyllelse, kärlek till arbetet, trohet och uthållighet i det godas tjänst."

E. v. H.—t.

Pröva

Tuppens Zephyr

och Ni köper ingen annan.

Kemisk Tvätt

utföres förstklassigt vid

A.-B. NYABLAHAND

Söder 334 26. Postadress: Liljeholmen. Liljh. 23.

BUTIKER: Hölländaregatan 13, Tel. Norr 4633; Birger Jarlsgratan 7, Tel. Norr 125 09, Riks Tel. 53 73; Brännkyrkagatan 2, Tel. Sö. 334 39; Hornsgatan 170, Tel. Sö. 301 35; Anna Wanhjalt, Skolvägen, Ålfsjö.

Tidning

Förfinad smak

ifråga om kläder, konst men först och främst skönhetsvården äro utmärkande för vår tid. En utsökt produkt, som tillfredsställer de högst ställda anspråk på en "up to date" toilettvål är

YVY-TVÅLEN

Pris 1 kr. pr. st.

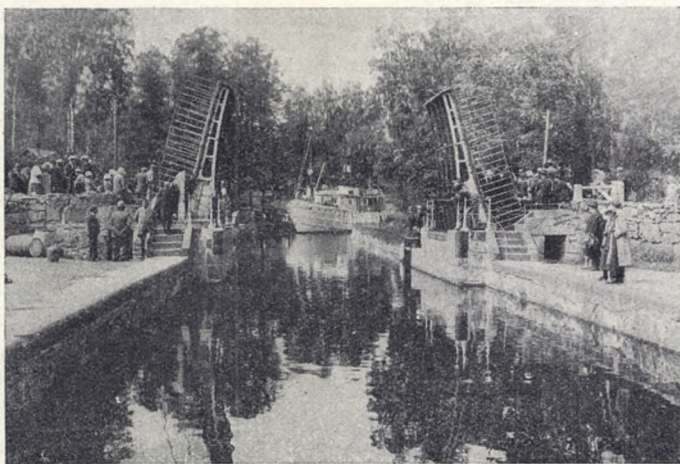
A.B. YVY-FABRIKEN
YSTAD

EUNDIN

Gyllenhammars
HAVRE-MUST

ÄR DET
BÄSTA
SOM FINNS

PROESSOR

GÖTA KANAL

Vårt lands vackraste och intressantaste farleder:

STOCKHOLM—GÖTEBORG

STOCKHOLM—JÖNKÖPING

Lär känna mellersta Sveriges växlande och härliga bygder. Bekväma turistångare gå flera gånger i veckan i varje riktning. Besök vid Vreta Kloster, Vadstena, Trollhättan m. fl. platser. Enskilda resor, sällskapsfärder och skolresor.

Begär turlista och upplysningar genom Resebyråerna eller direkt från
ÅNGFARTYGS AKTIEBOLAGET GÖTA KANAL
GÖTEBORG - STOCKHOLM

En fullständig likhet i smak och konsistens gör det omöjligt att skilja mellan

MUSTADS
Smörblandning

Iris-Extra

och finaste mejerismör
— dess ende like.

